کتاب کسبر الفوائد ... العلوم

کتاب کسیر الفواید در جمیع العلوم

باب الالف

أَحْمَري نسبة الى احمر مولى رسول الله صلى الله عليه
ومولى ام سلمة. أَحْمَسي نسبة الى احمس بن ضبيعة بن ربيعة بن نزار
أَزْدي نسبة الى الازد وهو ابن الغوث ونابت اصح وهو ابو حي
من اليمن. أسكي نسبة الى [illegible] وهو من عبد العزى بن قصي
بن كلاب والى [illegible] بن ربيعة والى [illegible] بن شريك بطن من الازد
أَسْلمي نسبة الى اسلم بن افصى. اشعري نسبة الى اشعر قبيلة باليمن
أَصْبَحي نسبة الى ذي اصبح وهو ابو الحارث بن مالك وذو اصبح
ذو اصبح ملك من ملوك اليمن. أُمَوي نسبة الى امية بن عبد شمس
انصاري نسبة الى الانصار وهم الاوس والخزرج من الازد
سموا بذلك لما نصروا النبي صلى الله عليه وسلم والجمع انصار والنسبة بلفظ
الجمع على خلاف القياس. أَنْماري نسبة الى انمار بن نزار
أَنْماطي نسبة الى انماط وهو البسط ونسبة النمط وهو ثوب
من صوف يطرح على الهودج. أَوْدي نسبة الى اود بن صعب

الأوزاعي نسبة إلى أوزاع بطن من همدان وبطن من ذي الكلاع
الإيادي نسبة إلى إياد بن نزار بن معد بن عدنان الأيادي
الأيلي نسبة إلى أيلة بلد معروف بين الشام وفلسطين بمصر الأشعري
إلى قبيلة من اليمن وهو أشعر بن سبأ بن يشجب ولد أشعر كثير شعر الجسد

خداوند عزت با جماعت ملائکه معاهده نموده هر سال انتقد عجز از عمر
ما نفقه طواف نتوانند هر سال که کم باشد از ملائکه در عرصه
روز قیامت خانه را با التیکه طا نقی دلت بر شتهای کابر زده
اش زده باشند به بهشت برند مانند عروسی که شب
زفاف کنند به خانه داماد برند

باب الباء

البابي نسبة إلى باب [illegible] وبسلمة البابشتي نسبة إلى [illegible]
نسبة إلى الباب الحديد البابا حلي نسبة إلى حي [illegible]
موضع بقرب [illegible] الباجي نسبة إلى باجة [illegible]
[illegible]
الباجي نسبة إلى [illegible] بقرب [illegible]
البجلي نسبة إلى بجيلة [illegible] بنت [illegible] وبنو [illegible] بنو [illegible]
والصحاح [illegible] موضع بقرب [illegible]
ود [illegible] البابلي نسبة إلى [illegible]
عنها [illegible] أحد [illegible] [illegible]
والد [illegible] البنائي نسبة إلى البناء
نسبة إلى [illegible] بن [illegible] البناني [illegible]
البلخي نسبة إلى [illegible] بلخ [illegible] وأم سعد [illegible]
[illegible] ولد سعد [illegible] البيهقي نسبة إلى [illegible]

ماشاء الله

[illegible]

باب الحاء

حضن ب...
لبنة الا حضن بن سلم العبسي صحيح
وفيها لبنة الكون ها ابن سلم الحسن جميع
لصفو لبنة لعبد الرحمن الاثر بن جميل وبه كان الله الصمد
لنا لم جمعه العبسيه بن لعبد [illegible] ومن جميل ديوان لله امم
الاول حنظله لبنة الاخطله بن مالك واحمد الاول بعد الرحمن جمع لهم

من كبار الحر سقنقور هو ورل مائي وهو دابة تشبه الحرذون يصاد من نيل مصر
يقال انه من نسل التمساح اذا وضع بيضه في البر وقعد عليه بعد رفعها فما فرخ
ان ذهب منه الى الماء صار تمساحا وان بقي في البر صار سقنقورا حار
في الثانية يابس في الاولى والشرقية منه [illegible] قال الدميري هو نوعان
هندي ومصري ومنه ما يتولد ببحر القلزم وبلاد الحبشة وهو يتغذى بالسمك
الماء وفي البر بالقطا ومن عجيب امره انه اذا عض انسانا وسبق الانسان الى
الماء فاغتسل منه مات السقنقور وان سبق السقنقور الى الماء مات الانسان
وبينه وبين الحية عداوة حتى اذا ظفر احدهما بالاخر قتله وللانثى
فرجان وللذكر ذكران كالضب والمختار من هذا الحيوان الذكر
فانه افضل وابلغ في النفع المنسوب اليه من امر الباه واجوده
[illegible] ما بين سرته [illegible] المخصوص به الكلى والمختار من [illegible]
[illegible] فهو ابلغ نفعا والفرق بينه وبين الورل ان السقنقور
املس [illegible] والورل [illegible] البراري [illegible] جلد
السقنقور [illegible] والبني وجلد الورل [illegible]
[illegible] في رجب الاصب ١٣٠١ هـ

4

تواريخ وفاة المشاهير من المحدثين

محمد بن يعقوب الكليني ٣٢٨ وقيل ٩	ابو جعفر محمد بن بابويه ٣٨١
المفيد محمد بن محمد بن النعمان ٤١٣	محمد بن الحسن الطوسي ٤٠٦
السيد المرتضى ٤٣٦	السيد الرضي ٤٠٦
علي بن الحسين بن بابويه القمي ٣٢٩	جعفر بن محمد بن قولويه ٣٦٩
محمد بن الحسن بن الوليد ٣٤٣	النجاشي ٤٥٠

باب الخاء

خنال بنت ابراهيم بن عوض بن [illegible]
[illegible] بن [illegible] بن ابراهيم [illegible] خزاعى [illegible]
[illegible] بن [illegible] بن [illegible]
خثعمى بنت [illegible] خزيمة [illegible]
[illegible] الخزاعة اولاد [illegible]
ونخع ابو الاوس [illegible] الانصار [illegible]

خمسا ... بقص ... ازدلف ... بقصد
... الفضة ... بقطع ... نقله ... وفاته
وانبث فالاحاجب الكامل ... وبنت ... يستغل ... والعود
على ما يتبع ... والنبالة ... سلم ... عليها ... الفلس ... فنيه
من ... عشر ... سكو ... الشيطه والنجى ... الارض ... اليه ... والدنيا والذي
ما يبكي العطش ودكراه ... ويكوله فالاد ... فلان ... اليه
ويرد ... الجليد ... نقص ... لا تقصد على قبطه ... الى ... الاله
لكنه لا الوحيد ... ثمن ... شرب ... الكثير ... الذى ... فضله
الاشفاع ... والحوض ... الراجحة ... بقصه ... بعفونه
ولما كان ... القليل منه ... سنه ... الرحيم ... يعنى ... والرى
لتكون الاقناع ... الكلام فيها ... بعض ... ازت ... وازن
وقد السوبها الكلام ... الجمود ... الخطيبه ... العقواه ... وازن
الجار ... من الجمود و ... لطيا ... لطيا العقرا ... ادازن
وبعده القصيلة ازوازها وزازها ... البقى والنصوح

خمسا ... مبعوث ... حميد بن الحمر ...
حرام ... الكلام ... معلى

باب الدال

دورع
سمه لا عهد عنه ... طعن ... منه
والدود وزبان من ... ويتوددى ... واجبار ...
سمه لا دمن ... ابن ... ايدان ... ودليلهم ...
سمه لا وجل ... ابن عمران ... الجميل ... عاله
ودعيني ... سمي ... عطيه ...

باب الذال

ذُهل

بن شيبان بن ثعلبة بن عكابة بن صعب بن علي

وذهل بن ثعلبة بن عكابة وذهلان ذهل بن ...

وذهل بن ثعلبة

باب الراء

یا ملکی دو واسع کرمه
ستر من ... [illegible]
وکم من حسن ... [illegible]
اذ ... [illegible]

وتفهم وفضلهم ١

باب الزاء

زحزح
منه سعج زلزل زحزحن

ونقصهم وفضلهم ا

باب السين

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وتقدّم وتأخّر ... ١

باب الشين

شيبان بن فروخ
لله الا شيبان بن عمير
لسعد بن عمرو بطلع

وثقتهم وفضلهم وهم.

باب الطاء

اجمعت العصابة على ثمانية عشر رجلا فلا يختلفون في تعظيمهم
غير انهم يتفاوتون وهم ثلاث درج الدرجة العليا ستة منهم
من اصحاب ابي جعفر عليه السلام اجمعوا على تصديقهم وانقيادهم
والانقياد لهم في الفقه وهم زرارة ابن اعين معروف ابن
خربوذ بريد ابن معوية ابو بصير ليث ابن البختري الفضيل ابن يسار
محمد ابن مسلم الطائفي الدرجة الوسطى فيها ستة اجمعوا على
تصحيح ما يصح عنهم واقروا لهم بالفقه وهم من اصحاب ابي عبد الله
عليه السلام يونس ابن عبد الرحمن صفوان ابن يحيى بياع السابري
محمد ابن ابي عمير عبد الله ابن المغيرة الحسن ابن محبوب احمد ابن
محمد ابن ابي نصر الدرجة الثالثة فيها ستة اجمعوا على تصديقهم
وفقههم وفضلهم وهم جميل ابن دراج عبد الله ابن مسكان عبد الله

ابن بكير حماد ابن عيسى حماد ابن عثمان ابان ابن عثمان

وافقهم جميل

باب الطاء

طاوس [illegible]

طلحة بن زيد [illegible] الطلحي [illegible]

طلحة بن [illegible]

[illegible]

باب الصاد

صفوان

سنه بن احمد بن ... رجل ... الاصفهاني ... صوفي ... الطي

فضيله وكان ... الاصفهاني ... بن ... الاصبهاني

صنعاني لنه الاصفهاني ... رجل ... والله

لنه احمد بن جعفر وصل الاصم ... البصره

سنه ... لنه الاصبهاني

قال شیخ بهاء الدین علیه الرحمه در جواب

ای کاشف حقیقت دریا و کان سخا
در حل [illegible] حرف [illegible]

[illegible] [illegible]
تحقیق بیان که لا مکان است خدا

[illegible] که خدا بود که هیچ نبود
[illegible] خدا بود کجا

[illegible] که [illegible]
جان در تن [illegible] دارد جا

[illegible]

باب الضاد

[illegible]
[illegible]
[illegible]

باب القاف

قتيبة قال انس بن انس
القلانسي
سنة ابن صح فتح سنة ابن الغلابي
سنة العيص ابن ابي سنة ابن الغيد
سنة ابن احمد وابن العيص ابن ابي عمر
اسلم ابي سنة الماد ابي
قتلة عن ابن سنة
ضمن فلسوه
السكر
ابن صح
وبعد اسل ابن محمد

باب العين

[illegible]

باب العين

وعن [illegible]
ذره ساخته [illegible] وان قلب [illegible] نه [illegible]
من قرب [illegible] بن [illegible] والا [illegible]
الا [illegible] الصدر [illegible] بن [illegible]
هوازن [illegible] محل نه الا محل [illegible]
فلكوى نه الاحد [illegible]

[illegible]

باب الفاء

[illegible]

باب الكاف

كاهل في مذحج
كاهل بن عذرة ودارم وكاهل
لسد لعيد ابن احمر بن [illegible] وكاهل بن شيخ بن تميم
جهل بن كاهل ابن [illegible] بن [illegible] بن الحمراء بن [illegible]
بن سعد بن [illegible] ودهم [illegible] بن الخزرج بن [illegible]
لسه بن عمرو بن عوف القرار [illegible] كلب في ... من عمرو بن [illegible]
بجدان كلاب [illegible] بن كلاب [illegible] بن ربيعة
وعرف عه كناب [illegible] ... فيسلبه بن [illegible]
[illegible] سرنده بن [illegible]

باب الميم

مقنع لابي جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه
كتاب لابي ... مقنعة للشيخ ابي عبد الله محمد بن محمد بن النعمان
محمد بن النعمان ... مبسوط للشيخ ابي جعفر محمد بن الحسن الطوسي
محمد بن الحسن الطوسي ... مختصر المصباح له ... الصحاح [illegible]
محمد بن الحسن الطوسي مصباح له ... معتبر شرح المختصر للمحقق ... الاحاديث الصحاح والحسان
مبادي الاصول للعلامة ... منتقى الجمان ... [illegible]
للشيخ ... ابن الشيخ ... الحلي ... الماتن [illegible] ... الهادي ... لنشه
للشيخ ... ابن ... الحجاج [illegible] ... الحاوي لابن ... ابن الحسين
لنشه ... ابن ... المالكي ... [illegible] ... ابن بكير ... الحكم
جماعة ... ابن ... [illegible] ... الحسين بن ... الحسن
زيد بن الوليد ... [illegible] ... ابن ... العباس
ابو ... ابن ... الملكي ... ابن ...
... الملكي ... ابن ... [illegible]

المكّي

أحمد بن محمد المكّي ... ابن ...

المسيلي سنة ... المقدسي ... ابن ...

المقدسي سنة ... بن ... وشيخ ... أحمد بن ... الحسن

عن ... وشيخ ... المنبجي سنة ... أحمد

سنة ... بالبصرة

باب النون

النجاشي ... أحمد بن ...

... النوفلي ...

... أحمد بن ... النهدي ...

سنة ... الأنصاري ... أبو ... النهدي ...

أحمد بن ... النخعي ...

النخعي سنة ... النخعي ...

باب الواو

باب الواو

باب الهاء

فصل الهاء مع الالف المفتوحة

هاء سبب الساحر شبرة مد

سایه مند بر سر مرد اه سب الیاس مع بسیار مه به موی وزن

احمد ان الشهور و سربیر سر لا و ... الحد مع امجد

مرجع مع حاله الله فصل الهاء مع الدال المهمله

محمد ان بن المعلوم بر مع مرد بر ... الله مرد

باب اللام

أسخى من لافظة
وهو الديك يلفظ بما في فيه للدجاجة
ثم الرحى لأنها تلفظ الطحين
ثم الشاة لأنها تلفظ ما في فمها

ساعه

بجز مقام اوج بهار که را هم نظر بر لاله طرف بیندازیم

ز زمین خفته شد [illegible]

زمین ما بهر یار سایه و حضر دارم

بسم الله الرحمن الرحیم

باب الالف

اتصال نظری هفت قسم است اتصال قران و تسدیس و تربیع و تثلیث و مقابله
بدانکه هفت سیاره کواکب را دو پیوند و دو هوس سیاره و کواکب را دو در تسدیس و تربیع
و تثلیث اگر هر دو از برج [illegible] اند آن را اتصال ایمن خوانند و اگر بر خلاف بود [illegible]
اتصال الیه چنانکه عطارد در اول جدی باشد و مریخ در اول جوزا و مشتری
در اول دلو و عطارد در تسدیس هر دو باشد با مریخ [illegible] باشد و با مشتری [illegible]
اتصال محلل یا اتصال طبیعی آنست که دو کوکب متساوی البعد باشند از [illegible] نقطه
اعتدال ربیعی یا از نقطه الانقلاب و او را اتفاق هم گویند و قوم را
بمعنی اتفاق طریقت خوانند استقبال امتلاء [illegible]
شمس و قمر اجتماع قران شمس و قمر است در یک دقیقه برج انصراف گذشتن
کوکب است از نهایت اتصال بدانکه هر یک از اتصال و انصراف را
سه حد است بدایت [illegible] بدایت الاتصال آنست که [illegible] کوکب [illegible]
[illegible] که در [illegible] اتصال و [illegible] بقدر نصف مجموع [illegible]
باشد و [illegible] بقدر نصف جرم کوکب اکبر [illegible] و بدایت الانصراف
آنست که [illegible] اتصال [illegible]
و واسطه [illegible] و واسطة الاتصال آنست که [illegible]
نصف جرم کوکب اقدم [illegible] باشد و واسطة الانصراف [illegible]

است که از موضع اتصال بعد از نصف اکر اقتران ماه را شود و ده درجه پس
الاتصال که انصراف و الاتصال هر گویند است که بعد از نیز کوکب یا ملح بعد دم بود
و نهایت الانصراف است که بعد از قدر نصف مجموع نصف جرمین بود
اوتاد قائمه در وجه است که درجه طالع عاشر در برج دهم افتد
و اگر در برج نهم افتد اوتاد زائله است. و اگر در برج یازدهم افتد
گویند اوتاد مائله است. اتحاد عبارت از آنست که کوکب در برجی باشد
که او را در آن حظی نباشد نه از قوی و نه از ضعف چنان خصوص
بروج را از کوکب آن قسم که هر برجی را سه قسم می کنند و ابتدا از حمل
اول حمل را بمریخ دهند دوم بمشتری سیوم را بزحل و چهارم را بقمر و همچنین
و وجه کوکب ... ابواب المثلثات
... اقبال ... کوکب است در ...
ادبار ... کوکب است در زائل ... اختلاف ... عبارت از ...
از منطقة البروج ... درجه ممر و درجه ... کوکب ...
و ... استعلا ...
اول ... کوکب ... که صعود ... گویند ... بودن ...
در دهم یا یازدهم دیگر ... بودن کوکب ... از ...

باب الالف

اثنا عشریه یعنی طالع و عاشر و حادی عشر و سابع و تاسع و رابع و خامس که ثنی عشر
از کوکب ... ناظر باشد و کمال نیز از آن نگاه بود که ... حظوظ
چون باشد و از رجعت و احتراق و ... خالی باشد اغاثت یعنی هر کوکب که در
خانه خود بود و صاحب شرف آن خانه را یابد اغاثت کند ... افتادن را
استعانت یعنی هر کوکب که در برج شرف خود بود ... از آن کوکب که صاحب
... استعانت خواهد و در این باب نظر شرط است بخلاف ...
... کوکب ... از فلک شمس انحطاط فلک ضد اعتدال است
اعتلاء یعنی بودن فلک ... انخفاض ضد استعلاست در ...
استقبال ... درجه ...
استنکاف آنست که ... خواهد که بدان روی ... اتصال کوکب ...
... راجع ... و از اتصال باز افتد
اخریان ... و کالا باشد در ... قدم

ترتیب سبکرورده کلید بن

باب الباء

بعد الابعد آنست که کوکب در اوج یا در ذروه باشد بعد اقرب آنست که
کوکب در حضیض فلک اوج باشد و در شیب بعد اوسط آنست که کوکب در اواسط
اول یا اول نطاق چهارم باشد البروج الواقعة في اليمين و البروج
البروج الشمالية البروج الواقعة في اليسار و البروج المنعطفة البروج
الجنوبية بروج صاعده از اول جدی است تا اول سرطان بروج هابطه
از اول سرطان است تا اول جدی بروج معوجه بروج صاعده بروج
مستقیمه بروج هابطه است که بر دایره صاعده که بر آید از افق بهم انکه
مطالع آنها در جانب شمال کمتر از سی درجه است بروج آخره بروج مستقیمه
بروج مطیعه بروج معوجه است بروج متوافقه بروجی که بعد آنها
از نقطه انقلاب یا اعتدال یکی باشد بروج منقلب و بروج ثابتی
بروجی است که مزاج او گرم باشد بروج هوایی و آبی بروجی است که مزاج
او سرد باشد بروج خفیه اول جدی و عقرب بنا بر مذهب بعض البروج
المتناظره بروجی است که مابین آن الظهر مشتبه باشد البروج
المتباغضه بروجی است که مابین آنها مقابله باشد یا تربیع البروج المتسامته
عبارت از قسم اول است که نه حاس است و نه دشمن

بلکه عبارت از خانه کوکب است. بعضی اگر هبوط بود هر کوکبی را هوا
بهم لطف بجهاد به برج سند غرض این باشد و قوت کوکب در خانه خود
بمنزله کوهی است که در خانه خود بود و ضعف کوکب در وبال بمنزله ضعیف کسی است
در زندان باشد البروج المذکره هر برج که از البروج المونثه هر برج
سردی البروج النهاری همان بروج مذکر است البروج الليلية همان بروج
مونثه البروج الاسد جوزا و سنبله و میزان و دلو و نصف اول قوس
البروج البهيمة بروج غیر انسانیه بنا کو تیم الا و فقاری است که در
نه بهرها موت است جمع شو و معنی حظ اعظم است بعد اتصال قمر
افتادن کوکب است در اوائل برج از اتصال کوکب البيت المذکر
از سوت هر عشر به الجبه طالع است که اول وسیم و نحم مذکر است و الجبه هبوط
مونث است

باب الثالث

تهمت عبارت از نحوست کوکب و ضعف است چنین که کوکب در وبال و هبوط
و کوکب نحس را متهم خوانند

باب الثانی

تو الی نجوم ہر دلیلی کہ زبر فلک قمر است جمیع ستارگان بادوم و بیرج خرد اد
ہلال رسیم و جنس یا دہا رقی لف و جوعطارد و آفتاب و حرکی کہ ہرایکہ کو دا و اول
دلایل است و این علامات تو

باب الحاء

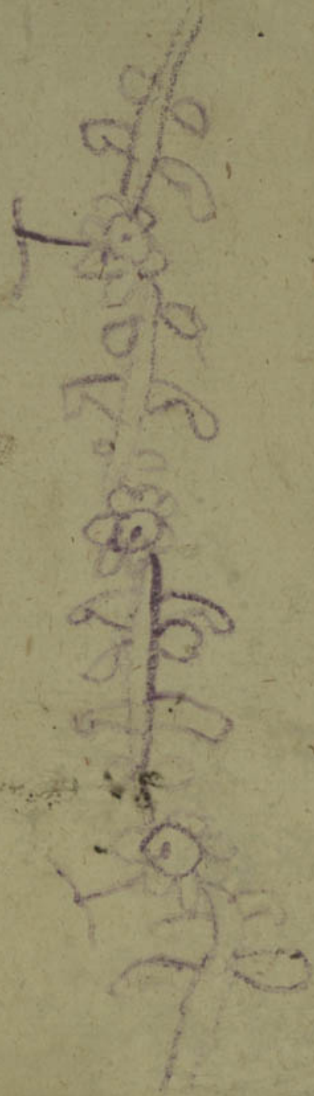
خط غلط او قاش در بیت و شرف و شلیه وحد و وجه استعمال نمایند و گاهی عجم از غذکور ث و تاء فواکوکب زحر وحلف و مانند اینها نیز استعمال کنند

باب الخلاء

خلو سیر آنست که کوکب در اوایل برجی بکوکبی شوند و چون در ان برج
افتد هیچ کوکب نه پیوندد و سیر او خالی گردد از اتصال بکوکب دیگر و ان را خالی السیر خوانند
والطالب است

باب الواو

الربع المذکر الوالد الشرقی المقبل از درجه طالع است تا درجه عاشر الجنوبی
و مراد او کرد و همچنین الربع المؤنث الناقص الجنوبی المدبر از درجه عاشر است
تا درجه غارب الربع المذکر الغربی الزاهد المقبل از درجه غارب است
تا درجه رابع الربع المؤنث الناقص الشمالی المدبر از درجه رابع است
تا درجه طالع رب الیوم بدانکه هر روزی را از ایام هفته منسوب است بکوکبی
از ارباب الیوم نیز او را گویند و همچنین هر شبی [illegible] سیر [illegible] روز و ایل
سیر [illegible] بدانکه ساعت اول از هر روز و هر شب منسوب است بصاحب
آن روز باشد و ساعت دوم بکوکب زیرین او و همچنین تا کوکب زیرین تمام شود
پس از زحل گرفته شود و همچنین منزلا [illegible] الاقلیم اقلیم اول زحل است
پس از زحل گرفته شود همچنین است تا آنکه هفتم قمر را رسد رد النور و آن نوع است
اول آنکه میان دو کوکب گران اتصال بعد باشد و از یکدیگر منصرف شوند چون
کوکب سبک و هر دو شوند و نور آنکه اول بد و شوند بدیگری رد کند و اتصال
میان این دو گران روی نماید شود دوم آنست که در چهار [illegible] حکم باشد شود که
نور دو کوکب در درجه [illegible] افتد از درجات و خداوند هر دو حاصل شود و این
اتفاق بعد لیکن هر دو کوکب بکوکب گران رو شوند و آن کوکب نور را بدو رد کند
نور هر دو را دگر [illegible] در درجه [illegible] است که بعضی کوکب سیار ضعف است
[illegible] احراق و رجعت و [illegible] پس کوکبی شوند و آن کوکب را

باب الدال

درجه ممر جزوی از دایره مدار عرض که کوکب بر آن جزو باشد درجه ممر
و درجه وسط السماء جزوی است از منطقة البروج که با کوکب یکبار بدایره نصف
النهار رسند درجه طلوع جزوی است از منطقه که در وقت طلوع کوکب از افق
شرقی باشد درجه غروب جزوی است از منطقه که در وقت غروب کوکب بر
افق غربی باشد درجه [illegible] درجه قبل از ظهر که [illegible] باشد
درجه مذکر بدانکه از برج مذکر درجه اول مذکر است و دوم مونث تا آخر
مذکر است و از برج مونث اول مونث دوم مذکر و هکذا
و بعضی یک درجه و نیم درجه و نیم و بعضی از ده درجه و نیم اعتبار کرده اند
درجه منتخبه درجه مظلمه است درجه ذنب الفلک همان درجه
مظلمه است درجه خالیه مقابل درجه نیره و مظلمه درجات
اباد درجات نحوست مقابل درجات سعادت افزای چه هر کوکبی
در او باشد ضعیف گردد و از فعل خود فرو ماند درجه یجان [illegible]
بروج را بر کوکب سه قسم که هر برجی را به سه قسم می کنند [illegible] از اول
و قسم اول خداوند برج را دهند و قسم دوم خداوند پنجم برج ازو و قسم
خداوند نهم ازو احاطه قسم اول حد [illegible] است و قسم دوم [illegible] را
و قسم سوم مشتری را که خداوند نهم است دوازده بهر کنند که هر [illegible]

ه ازه حصه کنند و هر بهری را قسمت کنند تکوکسی طرح که بهر اول ولی درجه دوم
خداوندش برج ... و بهر دوم را وند برج ... را و بهر سوم خداوند برج سوم را
دهند او قوت کوکب در بهر چون قوت کسری است که در خانه خود بود و دفع
قوت است که کوکب در حظ خود باشد از حظوط خود و جمع کوکب دیگر بوند و قوت
خود انرا دهد و اگر هر دو در حظ خود باشند چنانکه ماه در سرطان و عطارد
در سنبله هر یک قوت خود دیگر را دهند و انرا دفع قوتین دفع طبیعت
است که کوکب در حظ دیگر باشد چون صاحب حظ بوند و طبیعت خود او را دهد
و جمع هر یک در حظ دیگری باشند هر یک طبیعت خود دیگر را دهند و انرا دفع
طبیعتین خوانند و اگر هر یک در حظ خود باشند و مدبر یک بوند قسمت انرا
هم دفع قوت گویند و هم دفع طبیعت و تدبیر اعظم و اکبر و اوسط و اصغر
بدانکه از اول آفرینش عالم از اول برج حمل هر هزار سال یک درجه بتر
بود و بگرد ... درجه طبیعت عظم خوانند ولی برج انتهای الوف
و الوف را باسم برج قسمت کنند و گویند الوف حمل یا ثور و مانند آن
پس بنگرند اگر نیز برج برج الف اول باشد ولی درجه درجه الف اول
صاحب برج را مدبر الف خوانند و صاحب حد درجه را قاسم الوف و اگر
نیز برج الف عشر اول باشد ولی درجه درجه الف عشر اول صاحب برج را

باب الدال
سه تک مدبر الوف خوانند و صاحب حد را اگر بدل شده شریک قاسم الوف
و این جمله را دور اعظم خوانند و دور کبیر است که هر صد سال یکی درجه
تسیر و دو یکبرج انتها ولی درجه را قسمت کبیر خوانند ولی برج انتهی
ماة و ماة را باسم برج قسمت کنند پس بنگرند اگر نیز برج برج مائه اول باشد
ولی درجه اول صاحب برج را مدبر مائه خوانند و صاحب حد درجه را قاسم
مائه و اگر نیز برج برج مائه جز اول باشد ولی درجه درجه مائه جز اول
صاحب برج را شریک مدبر مائه خوانند و صاحب حد را اگر بدل شده
باشد شریک قاسم مائه و اما ... را اوسط است که هر ده سال یکی درجه
تسیر کنند و یکبرج انتها را نند ولی درجه را قسمت وسطی خوانند ولی برج را
منتهای عشرات و عشرات را باسم برج قسمت کنند چنانکه گفته ایم پس بنگرند
اگر برج برج عشرات اول باشد ولی درجه درجه عشرات اول صاحب برج را مدبر
عشرات خوانند و صاحب حد درجه را قاسم عشرات و اگر برج برج عشرات جز
اول باشد ولی درجه درجه جز اول باشد صاحب برج را شریک مدبر عشرات
خوانند و صاحب حد را شریک قاسم عشرات و اما ... اصغر است که هر
یک سال یکی درجه تسیر کنند و یکبرج انتها ولی درجه را قسمت صغری خوانند
ولی برج را منتهای آحاد و آحاد را باسم برج قسمت کنند پس بنگرند اگر نیز
برج آحاد اول باشد ولی درجه درجه واحد اول صاحب برج را مدبر آحاد

[illegible]

خوانند و صاحب حد را قاسم جان دوا گرنیز برج حد برج اول باشد و نیز درجه
جزو درجه اول حد صاحب برج را شریک مدبر اجاد خوانند و صاحب حد را
شریک قاسم اجاد دافع تدابیر بدانکه هو سبعه سیاره دیگر نیز را دافع خوانند و در شرح
سبکه ور ادافع تدبیر دیگر نیز روز اقاید تدبیر گویند

باب السین

سحابی کوکبیست که جرم او پاره ابر سفید را ماند سعدین مشتری و زهره
سفلی کوکبهایی ترا ز آفتاب سفلیین زهره و عطارد و سال اجد
صاحب برج انتها سهم الشمس ذکرت قدیمه تمعن سهم الغیب استعمال نموده اند

باب الفاء

فتح الباب انست که هر شاه که خانه شان مقابل یکدیگر است بیکدیگر شوند

واین بحظ اولست با جواز زوال خدا تعالی وفتحنا علیهم ابواب السماء بماء منهم

فوت انست که بیکدیگر شود یکی بگران روی شوند که در آخر برج یکی از شاهی

از آنکه باد شوند گران رو از آن بسا بر دان واین سبکرو که بگیری شوند ودیگر

آن گران رو از وی فوت شود

باب الکاف

کدخدا کوکبی را گویند که ناظر باشد بهیلاج یا او را ناظر باشد با هیلاج
و کدخدا دلیل بدن باشد الکواکب الطالع کره شمس و علویه الکواکب الطویله
قمر و زهره و عطارد در شهد کره و تابع تابع کوکب مستقیم است و اگر هیچ کوکب
مستقیم نباشد تابع ... است از روح و تیز در حال آنکه مدبر باشد و در حال آنکه
سوث الکواکب الهابطه ... هر کوکب مدبر کن مریخ الکواکب السفلیه هر کوکب
سوی زحل و عطارد تابع کوکب مستقیم است و گویند در الصحرا در روزی ... در نصف و راجع
شش شد

باب الصاد

صاعد کوکبی است که از اول الطالع و سهم حرکت کند تا آخر الطالع و چهارم رسد
و بعضی گفته اند کوکبی است که در الطالع و دل و چهارم باشد و هابط ضد صاعد است
صعود بسمتی و جنوبی است که در باب واو مذکور است و هبوط ... [illegible]
که حکمای ... وقت طلوع یکی از فرم و دیگری از صور ... [illegible]
که واقع باشد در آن قسم ... کرده اند صاحب نوبت صاحب حصص بود ... [illegible]
چه در هر سنی حال مولود از حلول و حلق بر مزاج کوکبی است و آن کوکب صاحب حکم
است چنانکه در سن طفولیت حال مولود بر مزاج قمر است و قمر صاحب نوبت وی
و در سن کودکی که سن صبا نیز باشد بدن است بر مزاج عطارد است و در سن جوانی
که آخر ... بدن است بر مزاج زهره است و در سن وقوف بر مزاج شمس است
و در سن کهولت که سن آغاز کاهیدن است بر مزاج مریخ است و در سن شیخوخت
که سن میانه کاهیدن است بر مزاج مشتری است و در سن هرم که آخر کاهیدن است
بر مزاج زحل است چنانکه عمر طبیعی ... تا مرحله متفاوت است مدت نوبت
بر متفاوت است صاحب دور کوکبی است که نوبت سال برای حکم
سال بوی رسد از صاحب طالع ولادت بر دایره روم و از صاحب ساعت
ولادت ... رسم فرس باشد سال این است که حکم سال ولادت از
صاحب طالع کنند بر روم و از صاحب ساعت کنند بسال و حکم سال دوم
از کوکب ... که زیر وی است در فلک و حکم سال سیم از کوکب سیم و هکذا
تا آنکه سال هشتم باز نوبت بصاحب طالع یا صاحب نوبت رسد

[illegible] ... الطالع ... نوبت ... [illegible]

صاحب فردار ... ند آنکه هفتاد و سال را از عمر قسمت کنند بر هفت
کوکب باقی هم مستقیم چنانکه ده سال شمس را دهند و نه قمر را و یازده زحل را
و دوازده مشتری را و هفت مریخ را و هشت زهره را و سیزده عطارد را
پس در مولود نهاری نخست نوبت شمس دهند پس زهره را پس عطارد را پس
دیگران را بر ترتیب افلاک و در مولود لیلی نخست قمر را دهند پس زحل را به تنازل را
هم بر ترتیب افلاک و صاحب نوبت را فردار خوانند الکلی و مدت
نوبت او را هفت قسمت کنند قسم اول او را او دهند و پس قسم دیگر پس کوکب
دیگر را بر ترتیب افلاک متنازلا و هر یکی از ایشان کوکب را در آن وقت
که قسم با وی رسد شریک صاحب فردار خوانند

باب الطا

طریقه مختار قدما و جمهور مخصوص قمر است ولی طریقه از نو بعضی درجه بر زنست
که درجه هبوط کوکب است تا سه درجه عقرب که هبوط قمر است و بعضی گفته اند
هر کوکب را طریقه محترقه است چنانکه شمس را در دلو و سرطان و قمر را در عقرب
و سرطان و جدی و زهره را در عقرب و جدی و عطارد را در جدی و حوت
طالع تحویل آن وقت است که آفتاب در نقطه مولود هم باشد و قمر بعینه باز
رسد که در وقت ولادت بعینه است و تحویل کنند حکم مولود را از طالع
سال که شده طالع سال شده طالع قمر در کتب قدیمه مگر سهم السعاده استعمال کرده اند

باب العشر

علم هیئت جزوی ستاره معرفت شناس زمانه مخصوص در مکان و مدار
او و حساب رکها و رصدها است علم هیئت کلی معرفت بطلوع از زمان و مکان
علویین زحل و مشتری علویها کوکب های دیگر چون رسند عبور گویند آنکه
سال روسیان حسن شمسی از چهار ماه قمری بود و دیگری هر آینه
در سال ها بسیار رسالهٔ مذکور یکماه ابدا از کبس که علوی مشهور است عشر
سازند در سال زاعبور خوانند اصطلاح منجمان هر اگر سال چهار
ماه باشد بسط خوانند و عرب شوال تمام اعبور و شهر را خمس خوانند
جز از خرافات نیست که شهر آن خواهر نه ساعتند و سیال ساعت
و خوزها زعشر دشت در دلس اهل کتب جوز الکست و یکی جنوب
کر کب و شوال ماه زعقد او از مجره نکند بیشتر از اجهه او را عبور گفتند
و شوال شمس خنک بزرگی و کمرنگ که خمس بوشیده شد از آنچه
او را عمص گفتند عکس عبارت از اعمال هر کوکب است از اول
برج تا آخر برج مقدم عظیت بدانکه هر کوکب را در کدخدا عمر به
عطیت کبری و وسطی و صغری و در حالت جهار است و چهارم را
عظمی خوانند چون کدخدا منحوس نباشد در حیث و حد الشاء و باشد و نزد درجه
طالع و دهم باشد و بدیگر عطیه کبری دهد و اگر در درجه مایل باشد حاصه دهد
یارد دهم عطیه وسطی دهد و اگر در درجه زایل افتد خاصه دهم عطیه صغری دهد

وبعضی کمروز، در عطیات دکربسکالم سطور بست وبقدر عظم یاد ازین جدول

	عظم	کرر	وسط	صور
	١٤٤١	قلك	الطل	رط
	٥٢٥	قى	الطل	كه
	٣٤٩	نر	جل	ل
	٤٢٧	عط	هل	س
	٢٨٤	سو	مل	ه
ز	٧٩٤	فد	هه	ح
عظ رد	٤٣٥	عو	ح	ط

باب المیم

مضیء کوکبی است که ضوء او بر زمین افتد و جرم او شعله افروخته باشد
مظلم آنست که ضوء ندارد و جرم او تیره را ماند مطرح الشعاع
بدانکه جمیع کواکب بر خاص را عرض باشد شعاع وی بر جای را او به تثلیث تسدیس
تثلیث افکند و جملی عرض باشد بتربیع بتسدیس افکند الا که افکند انرا مطرح
شعاع خوانند مجاسده عبارت از مقارنه یکی از کواکب سیاره است
با یکی از عقدتین قمر مقابله آنست که میان دو کوکب قرب مقارنه افتد
و مقارنه نباشد لیکن آنکه یکی در آخر دقیقه برج باشد و دیگر در اول دقیقه برج
تام و عرض هر دو مختلف باشد یا یکی را عرض باشد و دیگری را نیز بلکه از جهت
مقارنه نیست و از جهت اختلاف عرض مقارنه نیست و اگر اختلاف عرض
باشد حکم کنند بقران اگرچه مقارنه است مناکره بودن کوکب
نهاری است در خانهٔ کوکب لیلی یا بودن کوکب لیلی در خانهٔ کوکب نهاری
مرادف نهشت که کوکب زحل شود لیکن را اثر او هر دو دیگری را حاصل شود
و بیکدیگر مینوشند مزاحمت طلب کردن کوکب است نزاعی
برجی را که در او حظی دارد با اتصال النظر یا باتصال جسد ولی کوکب
را مر ... عمر نزد صاحب مراکز دعوی عبارت از عطارد
و ... اعتدال و ... ترتیب الخ و ... مراکز البیوت و اول ...

باب المیم

ممازجه دلایل عبارت از آنست که چون دلایل شهری بنگری که عدد دلایل چند است
بر وزن او و قوت بنگری چنانکه دلایل بنر دهم ده شد نیل پس گوییم دلیل اول
ده قوت دارد و ضعف از همه یک و تمام را موافق ثبت عدد قوت دادم

مقابله آنست که چون وزن دلایل معلوم کردی در ضعف و قوت وزن
هر دلیل را با مراجع مدلول مقابله کنی و بقدر آن وزن از مراتب کمتر دار و هم

مخالطه آنست که هر یک از آن امر حصه مدلوله را امر نیک مانند کمی آتش بیرون
بهتر در باید چنانکه آب را سپیدی و خاک را سیاهی و باد را زردی مثلا که
همه را امر جسم سپری هر آینه از آن آمیزش یک دیگر زاید بخلاف سپر اما ارز
دان رنگ صفت حکم باشد المنازل الراجعه دبران ذراع جبهه صرفه عفر
زبانا قلب شوله ذابح مقدم مؤخر المنازل الثابته نطاس هقعه
طرفه اکلیل بلده سعود جنبه رشا المتوسطه شرطین ثریا هقعه نثره
زبره عوا سماک نعایم بلع المنازل السعد نطاس ثریا دبران
نثره طرفه سماک عفر زبانا اکلیل و قلب نعایم بلده ذابح بلع سعود
مقدم المنازل النحس شرطین هقعه هنعه جبهه زبره صرفه عوا
شوله مؤخر رشا المتوسطه بین السعادة والنحوسة ذراع خبیه

باب النون

تخفیض زحل و مریخ نطاق هر یک از فلک اوج و تدویر را الحمار التقسیم
کند لا اولرا الخط مار با وج و حضیض خط مرکز ممثل که عمود باشد بر خط اول
و ایما مرا الخط مار بذروه و حضیض مرئی و آن خط خارج از مرکز خامل که باین کند
بدو طرف تدویر و هر یک از این اقسام را النطاق گویند و سه النطاقات
اوج از النطاق اوج است بر توهم بروج و سه النطاقات تدویر از ذروه
مرئی است بر توالی بروج در عطارد و در خلاف توالی در قمر ناقص العظم ناقص الی البعد
کوکبی است که در بعد البعد باشد و ضد آن زاید العظم است ولی و غیر آن کرات
کوکب در بعد اقرب باشد نصف الجرم که از اجرام کوکب جو اند مقدار است
ازین درجا که نور جرم کوکب بدین درجا فند زیرش یا ارلس حین
لی نصف مجموع هس ولس است نصف جرم جو اند و نصف اجرم سیارات
ای النصف سب بدین کا جرا سیارات بر بساطت طبع سه هز
و زرب نصف ایمن فلک تتمه فلک البروج که بالبدر زیاس است النصف
نصف که از تر زیاس باشد نصف صاعد از دو جه البعد الصورات
از فلک البروج که در جانب شرق باشد نصف هابط الصورات
که در جانب سوب باشد

نه داده بدانکه در وقتی که وقت ولادت درستی کسی طالع کسی باشد از احکام علوم نجوم استخراج
کنند بدین طریق باشد و این طریق را مولود را گویند و مشهورتر از همه مولود را
بطلمیوس است و لعمانس بوکی مولود را هر سی فی نصف است که هر چه را نیکو کنند
و بهرامی شوند نیکو کنند با این طریق که کسی برج در هر مثلثه که باشد بهر اول آن برج را
مثلثی مثلثه دهند و بهره دوم خداوند برج دوم را و بهره سیم خداوند برج سیم را داد
و همچنین بر توالی بروج مثلا برج ثور که از مثلثه خاکی است بهر اولش زحل است که
خداوند برج سنبله است در این مثلثه و لیکن حدی است بهره دوم هم زحل است که خداوند
دلو است و بهره سیم مشتری را دهند ایشم بهاری است که بهره اول از برج که حوت است
قمر است و بهره آخر مس را و بدین سبب حوت مس در بهره اول مدکس است و حوت
در بهره اول ثور

باب الواو

وجه بدانکه هر برجی را به سه قسمت کنند ابتدا از اول حمل و فصل اول حمل
برج دهند و بهره دوم را بشمس و سیم از هر برج و چهارم قمر را دو پنجم را بمریخ و سیم را از جد
و بعضی را بمشتری و بعضی اعتبار را و قسم هر کوکبی را وجه آن گویند و ولایت
بدانکه از اول اسد تا آخر جدی در ولایت آفتاب است و از اول دلو تا آخر
سرطان در ولایت ماه و هشت سیر رفتن کوکب در هر برج
حاجی کوکب ... شود و این قاعده تفرقت است

باب الهاء

هیلاج دلیلی را گویند که بر نفس مولود دلالت کند و لیکن هیچ نیست [illegible] شمس و قمر و جزو اجتماع که مقدم باشد بر ولادت یا جزو استقبال و سهم السعادة که در درجه طالع

بسم الله الرحمن الرحيم

لم ار الحى د [illegible] الاعواب
قوله في سنة الصحيح بسناد [illegible]
وصرنا انو المضاف في الى كونه صحيح الحصور ايضا
الا اسناد او فالقاس وصدما هو الحصور ايضا [illegible]
بالعكس المعمول قوله وحفظ بينهما تفاوت [illegible] الا الكوب
الكوفي نعم الصحيح انما هو ارنعم وعمون ما ولو [illegible] عطاء عن عمرو [illegible]
ورسخ [illegible] نعم ما نصره المذكور ارنعم وعمون عطا بينهما [illegible] ورواه عن الاعلم
قوله وعلم الاوب اى ما نوع نوع هنا في زمنه كل [illegible] اى المغنوى
عنوان كل وافع قوله وكان في دعائه عليه السلام [illegible] ملفوظ الاعنة [illegible] اى من ذى ملفوظ
قال ارواته الصحيحه كما مال علم قوله [illegible] وصدما الوحه [illegible]

اى المغنوى [illegible]

روى عن امير المؤمنين ع انه سُئل الى رايت رجلا فتى رايت رجلا و انا الى الان اسئل عنه فقلت له من انت فتى انا الطين فقلت من اين فتى من الطين فقلت الى اين فتى الى الطين فقلت من انا فتى انت ابو تراب فقلت له انا انت فتى حاشاك حاشاك هذا من الدين في الدين انا انا انا انا انا ذات الذوات والذات في الذوات للذات فتى عرفت فقلت نعم فتى امسك الرجل عبارة عن الجوهر المدبر لعالم الكون والخلاق الرجال الناشرة في المواليد والاركان التي من المنفعلات الفعلية والمتاثرات الدنيوية قوله انا الطين اى الاصل المكرم والعنصر الاعظم الناشيه منه الاشياء وهو محلهم قوله من الطين اى نزل من ذلك الاصل قوله الى الطين اى راجع اليه في سلسلة العود لحشر الاشياء الى العقول الخالصة والى ذلك الاصل قوله حاشاك حاشاك مبالغة في علو مرتبته ع عن مرتبة الرجل لانه ع اقرب منه الى الوحدة قوله هذا من الدين في الدين اى هذا الاتحاد في الدين وقواعده لاجل اتيانهم باوامره ونواهيه متحد كما قال المولوى مؤمنان هستند نفس واحد و قوله متحد جانهاى شيران خدا است لانى رايت القرب والبعد الى الوحدة والكثرة قوله انا انا انا انا ذات الذوات اى الجوهر المدبر عقل تاسع من وجه وعاشر من وجه والنفس من وجه وعقل عاشر من وجه لكونه حاملا من وجه ومحمولا من وجه ومقصور لصعوبتا من وجه شوم

ومعمور من وجه من حيث هو اخر المبدعات مدبر عالم الكون والفساد و
صاحب الكثرات في عرض المبدعات والوضع الطولي في المكونات قوله
في ذوات الذات من بين الجواهر العالية المندرجة تحت سطوح نور
الاول اي صاحب ذوات كثيرة لكونه اخر جواهر العالية ومدبر الكون
والفساد واضافة الذوات المعهودة الى الذات المعهودة لصدورهم
عنه بلا واسطة او وسائط معدودة لشرافتهم وقوتهم لحضرة ذاته
واشراق نوره والا فالكل صادر عنه بواسطة او وسائط كثيرة
كما اقتضاه المصلحة قوله اسلك اي ممن لا يليق بهذه الاسرار وكان
حكاية عن حقيقة ذاته فمعنى قوله حاشاك حاشاك هذا من الدين
في الدين اي لست انت من حيث تجلببك بجلباب الظاهر للدين
وقواعده لانه هو النور الاول وارشاده لكلي ولتكميل الناقصين
مستلزم لتلبيسه بلباسهم وتشبهه لانهم لم يقدروا وما سمعوا من معاينة
حتى يسمعوا اوامره ونواهيه ع وبني على النسخة اي انا اي انا اخي
وشقيقه ع لكون لعبد لانه ع اقرب الموجودات الى الواجب وانا قسيم
[illegible] الكثرة اي انا ذات الذوات وذوات الذات في كتاب
شارق الانوار سئل عن علي ع هل رايت في الدنيا رجلا فتى رايت
[illegible] الى الان اسئل عنه فقلت لحضرتك انت لم منه انت فتى انا
الطين فقلت من اين فتى من الطين فقلت الى اين فتى الى الطين
فقلت من انا فتى انت ابو تراب فقلت انا انت فتى حاشاك

حاشاك هذا من الدين في الدين انا انا وانا انا انا ذات الذوات والذات
في الذوات للذوات فتى عرفت فقلت نعم فتى امسك انتهى اقول
ما خطر بالبال في شرح هذا المقال الذي صدر من مصدر الكمال وظهر
من مظهر الجلال انه المراد بالرجل في السؤال الانسان الكامل الذي يستفيد
منه الرجال فكان السائل قال هل رايت انسانا كاملا في الانسانية
بحيث تستفيد انت من حيث ذلك الجزئية لا من حيث ذلك
الكلي وان كانا من جهة واحدة فتى رايت رجلا وانا لم تقل رايته
او رايت الرجل لان معقوده رايت رجلا كاملا فوق ما تصورته
بحيث لا يمكن تصوره ولا تصويره كما كان وانا رايته لا بالعيان
بل بحقيقة العرفان وقوله ع انا الى الان اسئل عنه معناه اني الان
استفيد منه لاني لم اتحد معه كمال الاتحاد ولعل سؤاله عن ذلك
الرجل عليه ع عن حصول الاستعداد التام لقبول تلك المعارف
الحقة منه بسبب قوله وجه القلب شطر المسجد الحرام الذي هو نادى
الوصلين المجردين عن ادناس الهيولى والجواب عليه ع عن
ذلك الرجل تلك المطالب والمراد بالرجل رب النوع [illegible]
الاشراق المعبر عنه في الشريعة بالملك المسمى للانسان
او هو الذي اشار اليه هرمس بقوله ان ذاتا روحانية القت :

الى العارف فقلت له من انت فق انا طبائعك التام وقال المعلم الاول

لشدائه صدان الانسان الحسى انما هو مبهم للانسان العقلى والانسان

العقلى روحانى الى غير ذلك من كلماته النورية وقد صرح غيره من حكماء

الفرس واليونان بوجود ارباب الانواع فى عالم الابدان

ويحتمل قويا ان يكون المراد بذلك الرجل الحقيقة المحمدية التى هى رب

الارباب كما يشير به لولاك لما خلقت الافلاك وقوله صم ادم

ومن دونه تحت لوائى والمراد بالادم رب نوع الانسان وبادونه

ساير الارباب وقول على عم انا عبد من عبيد محمد صم وانما قال الى

الان لان ما بعده علم من الغيب ولا يعلم الغيب الا الله او لانه يعلم

بعد ذلك يتصل نفسه الشريفة بذلك الرجل ويتحد معه فلا يبقى مفيد

ومستفيد كما اشار اليه قول الامام فى ادعية الرجبية لا فرق بينك

وبينها على ما نقله ابن طاوس وقوله من انت سؤال عن

حقيقة ذلك الرجل وانا عبر عنه بمن للاشعار بان علمه عين ذاته

وقوله انا الطين معناه انا الاصل الاصول الذى هو مقصور بكل صورة

ومقصور بكل معنى والمراد منه الوجود ولما عرف ما عرف انه

معلول اذ العلم بذى السبب لا يحصل الا من العلم بسببه كما قرر فى

محله فسئل عن سببه ومبداه فق منه اى جئت ومن اى شئ

صدرت فق من الطين اى الوجود لان العلية والمعلولية لا يكونان

الا بين الوجودات كما هو المقرر ولما سئل عن مبدئه وكمالاته مبدئه فلله

معاده ومنتهى فسئل عن معاده فق الى اين فق الى الطين

ایضاً

ای که چون خط تو نقشی نکشد کلک بیان
صورتی کم به هزار جان نکشد

من که عمری در سر کوی تو در دل داشتم
کاوم کز دریا مهر تو در دل دهم

عمرها در پی وصال تو چو جان ... صد هزار
کردیدم ... صد هزار ...

من که ... در ... دادم
صورت دلدار ... در دل ...

دیده دارم که ...
غم دارم از دل ... که در دل ...

[illegible]

کهه صد دل گیر

چنیده ... [illegible] ... بیابان در

بنداست [illegible] بمعمه بموده [illegible] دکیر بمعمه [illegible]

فقرا جموده درار و راس [illegible] صلاح بموده نقد [illegible] دران [illegible]

بمعمه [illegible] ترکیه [illegible] مجموع [illegible] جمل [illegible]

صلاح بموده [illegible] انکسد و صراحنر [illegible]

دربار [illegible] درار و رس [illegible] جواه [illegible]

[illegible]

[illegible] ... کوانی [illegible]

دو فقرا [illegible] صد و [illegible] بر [illegible] وقع و [illegible]

[illegible] ده [illegible] هشد ۱۵ اعقد

[illegible] ۶ [illegible] وی نقد [illegible] حصه

[illegible] کهه دررو دل کهه

[illegible]

في الدار المخصوصة لمن يكمل الا لكان من الحسن وقال صاحب المعنى الا ان
لو اراد الزيادة هنا لكان اللازم عليه ان يذكره [illegible] او المبهم
في خصوص العهد المذكور ولكون وقت العهد [illegible] شعارا له الكلام [illegible]
اللام في العهد المذكور بالحرية والمراد بالمتصل هو امر خارج الحس [illegible]
والمراد به حقيقة لا لاجل [illegible] العهد بخلاف المراد [illegible] في العهد الحرية
والمراد انه نهى ونحن نعلم [illegible] اذ علمنا به انه لا يرجع [illegible]
امر خارجي مع انه سلكه للامر الخارج [illegible]
معنى كلمات العموم لنعلم انهم لم [illegible] الاصطلاح [illegible]
ولو مراده هنا بالاحكام في هذا المقام ليس ما اصطلح عليه ارباب المعاني والكلام
ولو كلامهم منشورة غاية المشوش

غير وجوه المعنى [illegible]

ولو [illegible] كلمات [illegible]

هو الشافی   در خواص عرق گوگرد منقولست از حضرت امیر صلوات الله
علیه اگر کسی درد سر داشته باشد نیم مثقال در کاسه چینی نمیعه یکمثقال گلاب
داخل نمیعه بتر باشد و لختی لنگ بقوت دست بر سر مالد دیگر اگر کسی را
درد چشم باشد یا چشمش سرخ باشد یا آب میزده باشد یا قوت باصره
کم شده باشد نیم مثقال داخل دو مثقال آب نموده بر پشت خوابیده
در چشم چکاند چند روز تا در آن ایام از ترشی و سفیدی پرهیز نماید انشاء الله تعالی و اگر پرده
سفید در چشم بهم رسد سه روز پرهیز نماید و بر سر چوب لختی پنبه پیچیده در عرق
زده بلا ملاحظه تمام بر پرده بمالد سه روز چنین نماید مجربست اگر دندان درد کند یا زرد
شده باشد نیم مثقال داخل یکمثقال گلاب کند و دهن را با نمک و فلفل پاک نماید
یا آب گرم بشوید و پنبه بر انگشت ستهارت بپیچد در عرق و گلاب بر دندان بمالد
و اگر دندان سوراخ شده باشد قطره بلا ملاحظه در سوراخ دندان چکاند گرم سازد کشته
دیگر درد نکند و اگر کسی بوی دهن داشته باشد چند روز از سیر و پیاز و باقلا پرهیز نماید
و یکمثقال با چهار مثقال گلاب داخل نماید و بوزن مجموع قند سفید داخل نموده سه روز
ناشتا بخورد و اگر کلف بر روی بهم رسد سه روز متوالی بحمام رود و کیسه بر آن مالید :
چون بیرون آید پنبه بعرق زده بر کلف بمالد و در دیگر ... عرق را با گلاب بیامیزد

واگر با روغن زنبق بیامیزد بهتر است و سه روز صباح قطره در گوش چکاند
واگر در گلو داشته باشد یا کاهش اقتاله باشد سه روز از غذاهای گرم
وخشک ملاحظه نماید پس یکمثقال عرق در میان شیر گرم ریخته بنحوی که قابل
خوردن شود بسیار رتش نباشد سه روز باهراد بخورد اگر بهق داشته باشد
چند روز پرهیز نماید مسهل بخورد و یکمثقال عرق و چند مثقال گلاب و قند
داخل نموده چنانچه قابل خوردن شود و تا دو هفته ناشتا میخورده باشد و همه روز
بحمام رفته کیسه بران مالیده بعد از بیرون آمدن پنبه بعرق زده بران ماله و اگر
آتشک داشته باشد فصد نماید چنین خون فاسده دفع شود سه روز مسهل بخورد
معده از اخلاط پاک شود پس روز بحمام رفته بعد از بیرون آمدن از حمام [illegible]
عرق با گلاب ضم نموده با نحو خوردن بسه و آب گرم داخل نموده ناشتا
یک پیاله بخورد وانگاه عرق با گلاب ضم نموده پنبه بر داغها و زخمها بماله و اگر
زخم ماسور داشته باشد اول زخم را به آب گرم پاکیزه بشوید پس انگاه عرق
دو مثقال آب گرم داخل نموده بماله و اگر طاعون بیرون آورد دو مثقال کافور
در میان چهار مثقال عرق حل نموده پس گلاب بقدر داخل کرده قابل خوردن شود
و چون یک شب و روز از بیرون آمدن بگذرد و چنین نگیرد ولیکن به ان عرق کافور
و گلاب ضم نموده بر بالای طاعون گذارد بر داشته دیگری گذارد چند مرتبه چنین نماید

شفا یابد

شفا یابد اگر تب محرق بهم رسد هر با همراه لذک عرق با آب ضم نموده
ناشتا بخورد شفا یابد اگر فارش [illegible] داشته باشد یکمثقال عرق را با آب
گرم ضم نموده سه روز ناشتا هر روز یک پیاله بخورد شفا یابد اگر بواسیر داشته باشد
هفت روز یک مثقال عرق با قند سفید بیامیزد از تقاعد خوردن بسه
و هر روز ناشتا یک پیاله بخورد و پنبه بعرق آلوده بر روی مقعد بگذارد و اگر سنگ
سنگ مثانه داشته باشد یکمثقال عرق با آب برف ضم نماید چنانچه قابل
خوردن شود ناشتا بخورد یک هفته با ان عمل نماید اگر نقرس داشته باشد
سه روز مسهل بخورد دو هفته نماید و رگ باسلیق بگشاید و بیت روز هر روز یکمثقال
عرق با آب قند ضم نماید و دو مثقال گلاب داخل نموده میخورده باشد و اگر
عرق با گلاب ضم نموده بر موضع نقرس بماله و از ترش و سفیدی در این ایام پرهیز نماید
اگر سر کچل را الصابون در حمام پاک بشوید بعد از ان تیر بشند پس یک مثقال
عرق را با سه مثقال گلاب ضم نموده بر سر کچل بمالند بقوت و پنبه بعرق
آلوده بر سر کچل بگذارند چون خشک نمایند تا سه روز بر طرف شود و اگر موی کسی
ریخته باشد سه روز پیوسته بحمام رود و ان موضع را کیسه زده یک مثقال عرق و دو
مثقال آب لیمو داخل نموده بر ان موضع بمالند اگر کسی مالیخولیا داشته
باشد سه روز مسهل خورده جهت نماید و خون فاسد را دفع نموده بعد از سه روز
هر روز یک مثقال عرق با آب ضم نماید چنانچه قابل خوردن شود ناشتا

یک پیاله بخورد و از اطعمه سرد و خشک ملاحظه نماید و اگر برکسی نسیان غالب
شده باشد از کثرت بلغم است سه روز شبها بخورد و پس از سه روز
هر روز یک مثقال عرق را در آب گرم ریخته ناشتا بخورد تا ۱۸ روز

در علاج اگر بعضی باشد دو درم
با نفث سفید حب ... در آب لعل لعوق
تا شود لعوله سرد و از ... در دو ... شیر از بند و دو ...
بند و یک طرف لوله با بدبادبک ...

[illegible]

... بسم الله الرحمن الرحیم ... [illegible]

... بسم الله الرحمن الرحیم ... [illegible]

[illegible] صبح ... [illegible]

[illegible] شیطان ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي علل العروض ... جواهرها وطرق ... جواهرها وصلح ...
لا يمكن ... وجه لطائف الله ... العلم الحكماء المهرة الى ...
و ... الاطباء الحذقة الى ... بالبيان الباهر
والآيات الظاهرة القاهرة ليريهم الا ... العلم ...
النفوس و الارواح اللطيفة ... للعقول ...
... صلوات الله عليهم ...
في ... اختلاف الارض البدنية والاقسام الجسمانية ...
قد ... واثارها ...
المتفاوتة ... المتقابلة قولا وفعلا ...
... الرسل ...
... الكافية ...
ان ... اذن ... وقلوب ...

رجال لم ترتبه لقوم ورثه انما هدم الصادقة فشرب الوانها بهلاد
وارتووا من عذب فراتها عللا بعد نهل كل صلف العذب السلف
لصدرو دل كل وارد ويرحل الى الهدى كل شارد فقول الطائفة
عن العقول الكليلة ويرحل الصحة الى النفوس العليلة لها لنور مصابيح
الظلمات ومفاتيح المهمات فان غبت بما لم ترتد من تكون السالك
في هذا المسلك ومنقرحي في هذا السمط فعمن نقول بوجوب الرجوع
ولزوم الاعتماد عليه وكونه محتاجا الى كل زمان واوان لمن ظلم
كمن بين اهل زمان ان هذا هو غرض فما تكلم بعد ضمها ذكر من القرآن
من مقام النفوس والابدان لانه لغرض الكمال معرفة القوى العاجلة
ذو القوى الحد المرجحة في حاشيتين او الافراط لوجب الرجوع في العلاج
الله اذا المرض استفضا بها وانهدي بها بها وان صعب
من اتبع الهوى ولا يعرف غير نفسه لا من يدرك معرفة في امور الى
نفسه ولعوله في المتصلات علاماته فليس المعروف عنده

الا ما عرفه ولا المنكر الا ما انكره لظاهر الاسباب الصحيحة كثفا والصور الساريه شهودا
تبيلهم وتحرم ونزعم انه نشد لو من دتو بهم انه شد فيه يمسك بالتشول بالكتاب
لكن تحمله على ما يراه ونهاه وفيه تشبث بالسنة لكن تعظيمها على ما يراه وهواه
ارشاد لكن من الاضلال العباد واصلاحه لكن فساد البلاد لصب النفس للعلاج
وهو لا يعرف الصحة من المرض ولا المرض من الغرض يقول الصحيح وهو جريح
ونزعم انه لبس وهو مزج ونحج فحين لا يقول اي حجة السنة ولا الاجماع في
العلاج خلقه بل لقاء الامراض ولا يشفي العلاج بل يشرح في الظلمة ولا النص السراج
در دور احوال جسم دهای توند مرکز احوال جسم وشفای توند
اکنون مخ حرام حوش ای صد بار ازین با اشرف حلال شیخ بهتر حرام
الوجه لها ان يشك سالك الطريقة ووصل الحقيقة كمثل من يريد
سلوك طريق مظلم فيه سباع ضارية ووهاد غائرة فيه شعب وملاتف
ونعاريج قد تحب الله ورسوله كل صف وظلمات اعلاه العقول الضعيف ملاله و
في ليلة بهيمة قد استوقف نظلعها وحقيقة اعيان الهمار المنتشرة المتعاجهة

لا ما فيها نور ولا نار ولا نحو حس فيها بهمس داع ولا ديار لدى نزعود
تسكن الاسماع وبروق تردع الابصار فلا علم ولا حكم يهتدر
بها ولو رها ولا صامت ولا ظاهر تقتفي صورته وعينها فكيف تحمل
هذا كله عمن سلك دجى في السؤال من جحر الى الجحر فشكك في
الحال لم تزده كثرة السؤال الا حيرة ولم يجده زيادة الاعمال
الا فكرة ولو سلك بها حائر الصادق الذي الاهمال او
لو اسمه الطفلان فلا بد له من ذلك خضع تخشع به وتصلي الى
ما نواه وكعطشه من اداة الحوب لبس الامر لما خفف ووقت
بل ان هذا الا افك افترت لها صحوه والنهار صحوه
وسهل وصخره والانهار لاتجه قد طلعت شمس الهداية وتقشعت
غمام الغواية ورفعت اعلام الهدى وخفضت رايات الردى
اهرد على الكن سيمهن الزاد والرواحل وتصبح في تعاس المنازل
والرحل لم يحو شيئا من المعاذير الا رفعه ولا شعبا من الهوى الا دكه

لسالك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة ان زره الى لوزنه انى نور
ني نزل مرور الهى اكر بيار وبيار ورنه مردرا اجهل وكران
با سكو وثبت سر عجاز الدليل الثالث في النفس انس لطول اعتياده بها
ولعقدها بالعلائق الجسمية ولاشتداد ارتباطها بها ولعا فيها تشابك الاذراب
الانسية الفت ونبت هذه البقاع البلاقع الناسوتية وتافت
وتوحشت عن الاصقاع والارباع الملكوتية فثبتت بالجنس الرذائل
وتجردت عن جلابيب الفضائل المثمنة في هذه الارجاس وانداست
في هذه الادناس شغوفة عنها بانوثة بها كمال الاستيناس الالف
وما انست عمادا وصلت الفت حمادا بالحرب المنقطع وطنها
ونسيت عهود الحمى ونسارا لا لغرا فيها لم تقنع حتى اذا اصلت
بها زهو طماعين بهم مركزها بذبنا الاهم فتقضت ما بها
انقلبت فاصبحت بين المعالم وبطلبك الخضع فهذه النفس المارتونا
المتقيدة بالقباح المنجية المتكدر بالمتصدية بدل الارياح :

ولعوالي الاسنة
كمال الهوى الحسنة
ونحوهم

الممتحنة بما غشيه اكدارها المخدرات بنقاب اوزارها الا انكمها لتخلص ولتصهر ل
الا ما خانه كاملا فوجع لتقلب الاحوال وتعلك للاصل والاعلا
لتقطع مفارشه المهد رحبال شباكها وفي خاو بحالها فسلة المموه
المسدده صدا ارورن ارجاسها واوسخها ولا تعرى الكرسه
الالهية الكاملة ولا تاشيخ الالهية لوصل

قال العارف

ولما ان السير والالمام الفتوحات

لما حال العروج من الذلة والطهارة الطايفة بالذات

ما كان انشر اذا ما طهر والذلة دلالة انما حال لما

انه منه الى اول ودوله انا ما من عيسى ما كان يعلم وقد

وطهر الحق على الغيب وجمعه الاول الاول من الخ

لمن اعتقد من اسماء حق وما قال او من الحق لنفسه الحق

من ارفا واحد انما ثم قال والمعرفة ما كان الحق

لكون لمن الحق انه لكون الحق لمن العبد ان الله لعلمه

الا انه ليس من الانسان الحق لا لا ان ما لا

الاله الا انه بعد الحق دلالة ما لا الحق الذي

ان وان من الحق ما قال الدم

الا الحق ...

[illegible]

[illegible]

عمل خفقان
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
او [illegible]
[illegible] و الا فلا

طریقه دیگر قدری [illegible]

نوشادر در [illegible] ریخته [illegible] بعد از [illegible] [illegible]

[illegible] که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] نوشادر [illegible] منعقد شود [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] سیماب [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

در تنور [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

تمام [illegible] [illegible].

در ظرف [illegible] هر علم براده آهن نصف آن علم [illegible] بگیر که صاف

المخصوصه [illegible] باشد و در [illegible] فی [illegible] [illegible] شود

نموده در تنور حمامی گذاشته صبح بیرون آورند که در ظاهر

ترقانی منعقد شده باشد در کمال صفا و پاکی و آن براده فاسد

[illegible] شده باشد لیکن یک قطره [illegible] در عمل سرخ [illegible]

سیماب [illegible] آن [illegible] مثلا [illegible] نموده در زجاجه [illegible]

در زجاجه [illegible] در میان ظرف [illegible] که [illegible] اطراف زجاجه [illegible]

ریخته بخوبی که دهن زجاجه از ریگ بیرون باشد [illegible] در تنور حمامی

نهاده صبح برداشته [illegible] هر قدر که کم شده باشد همان

قدر کبریت صافه نموده [illegible] نموده اعاده عمل نمایند

و بار دیگر همان قسم اعاده عمل نمایند در مرتبه سیم سرخ و صاف

[illegible] خواهد شد [illegible] [illegible] که [illegible]

[illegible] حاصل خواهد [illegible] القطع [illegible] در [illegible]

[illegible] از عرق [illegible] ریخته در [illegible] خواهد شد.

حصول سوا دار زما معطر سا و در ... که در نهایت ... [illegible]

با زراز ب معطر بر روی مجمر ... [illegible] ... و با زراز ب معطر

بر صفر ... [illegible] ... و در هر ... بر روی ... [illegible]

که بحد ... [illegible] ... گرم شود ... [illegible]

در هر ... [illegible] ... و در ... [illegible]

و در عمل ... [illegible] ... ان

[illegible]

[illegible]

مع ... باطل
... الكل ... والصح ... القدر ... [illegible]
وبحكمه المتحان والصحيح ... [illegible] ... الا
والصب ... بالاوردن ... [illegible] ... والحكمة ... [illegible]
... الصغير ... [illegible] ... كالعلم ... [illegible]
حسن ... [illegible] ... الصعود ... [illegible]
كلام الحكيمة ... [illegible] ... العطر ... [illegible]
الا ... بالاوردن ... [illegible] ... بعض ... [illegible]
... الصغير ... بالاوردن ... [illegible] ... الصف
... [illegible] ... تعطلها ... [illegible]
... [illegible]
... فقال النبي ... [illegible] ... الصلاة ... [illegible]
... [illegible] ... الصلاة والحمد ... [illegible]
... تعطلها ... [illegible] ... الالحيطها ... بعدها

في اول ... [illegible] ... العلم ...
فان ... [illegible] ... الالف ... [illegible]
الثاني ... [illegible] ... الاخر ... [illegible]
واحد ... [illegible] ... السعد ... [illegible]
سبع مرات ... [illegible] ... حاوله
الطيب ... [illegible] ... الرحمن الرحيم ... [illegible]
صفه ... بسم الله الرحمن ... [illegible] ... الرحيم
الصف بالاحسان ... [illegible] ... بالرحيم
... [illegible] ... عظيما ... [illegible]
سبحانك ... [illegible] ... تعالى ...
الرحمان

ملا احمد جم

مجموع ضرب مضروب [illegible] مجموده را [illegible]

بکن ضرب ۲ سطر [illegible] سهام جمع مجموده را [illegible]

ع بکن ضرب بود [illegible] سهام جمع [illegible] را [illegible]

بغور و ماه دو کرده تا ما و را [illegible] اول [illegible] ضرب [illegible] را در [illegible]

عل احمد [illegible] از [illegible] در سال [illegible] اول [illegible] در [illegible]

[illegible] سهام را احمد بار [illegible] ضرب بار [illegible] طعام [illegible] را در [illegible]

بجمع کند و باعده محم و ایک (۱۵) را از [illegible] کرده [illegible]

وصورت سطر اول سر [illegible] طرق کس قع [illegible] در [illegible]

کم لدن ۳ در [illegible] ورد اول احمد [illegible] بند [illegible] سهام [illegible]

کرده عشر رده [illegible] کرده از بند [illegible] بند [illegible] سهام را

برده اور بند [illegible] طل بند [illegible] ضرب [illegible] ثالث

بان بحق ضلاله کرده بعد [illegible] سهام [illegible] و طرح

در سال [illegible] بعد [illegible] عقد [illegible] سهام [illegible]

بر [illegible] ۷ بند [illegible] را در سال دو قد

بکلیه [illegible] معلوی اجی ه

[illegible] طهارت [illegible]

[illegible]

[illegible] صلاة [illegible]

[illegible] صلاة [illegible]

[illegible] الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملاحظه [illegible]

[illegible] ۱۸ [illegible]

ملاحظه [illegible]

[illegible] ۱۲ [illegible]

[illegible] ۴۲ [illegible]

[illegible] ۵ [illegible] سوم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سم الفار زرنیخ زرد سیماب نوشادر زنگار خردل
عود ۲ درم ۳ درم ۱ درم نیم درم
با شیرهٔ عشر سیماب سائیده در روی سنگ صلایه بهم مخلوط نمایند تا خوب نرم شود
نقش شیار
بعد از آن شیرهٔ زنجبیل با سیماب بعد از صلایه بهم کرده مجموع را بسرشند
نخود رنگ روغن چون اصلب شود از آن حب ساخته نگاه دارند تا خشک شود و هیچ بیش روز
بعد کوزه گرفته در بیرون سائیده آن کنند شسته و سر کوزه را سوراخ کرده کوزه را از
... از پارچه و گل حکمت بپوشند و دیگری گل را بگیرند و کوزه را نیم
رنگ نخود بر بالای کوزه را در آن ریگ پنهان کرده که دهن کوزه
بیرون از ریگ باشد و دیگ را بر روی او جا داده و در زیر آتش
ملایم چوب سوخته باشند و طریق دهندن آن است که حب را زیر در آن
زنگ جا نهاده با چهار شب پر چهار روغن که آن حب را روز
سوخته کنند که شعله با سر دیگ و کوزه را بیرون کرده حب را به اندازه
برای بعرض عرق النسا و برای امراض صفراوی و سود و برای جذام
که کوزه را رکبه توکل کنند و هر کدام که بسیار باشد برای مار گزیده

لقد رسیده که از سر مرتبه بدهند و اگر صلح چهار زیاد شود و ملاحظه قوت شود
مرتبه اول سه گوی هم چهار سم سه گوی و اگر شیخ را بلغم شود مرتبه گیرند
و صبح هر دو هم بار ندهند لقد بیست و صفر روی ... گرم کنند
روغن بر روی آن ریخته بدهند و اگر شیره باشد روغن خاص بدهند
و بعد از سه چهار روز اگر دست ورم کند و سیاه شود دست را در
سیاهی شیر گذاشته شیر بر روی دست ریخته مکرر بمالند و که به امراض دیگر
سوای عرق النسا بیرون سه گوی با چهار گوی و باز گوی دیگر بدهند و اگر اسهال
بسیار شود و برای بعض طبع زیاد در آب زرشک خالص بدهند و آب
ساعت دارد در شرط اسهال صفراوی بسیار و که جذام را شهد در آن بیند
و بعد از چهار روز که بعد دو سه چند روز مداومت کنند و بعد از آن ...
و در عرق النساء و وجع المفاصل از ذات الجنب استعمال کنند
منقول از رنگ ها با لوبیا سیاه و دانه فلفل چون لوبیا الملک
سعد الطیب ... از احوال ... در روغن ... روغن ...
بار روغن شیرین ... سائیده ... و اگر ... بسیار ...

صفت مرهم نوعی دیگر [illegible]

شنجرف توتیا سماق با رچه که تقدر ممکن [illegible] ربع باشد کوبند
و شمع کنند سماق را بر روی پارچه مالند با سماق بخورد داده بود
بعد توتیا و شنجرف را بدهد با رنگ بر روی [illegible] بپاشند و از آن [illegible]
بزنند و زغال چوب بید را اگر نشد سه چهار مثقال [illegible] بر روی [illegible]
که شیشه بر آن [illegible] شده و دهن [illegible] جسم و دماغ و صعود [illegible] بردن
زالی زنجه که چه دنبال [illegible] رسد مرهمی که ناسور و زخمها را
سفیداب را با سفید توتیا مردار سنگ سفید زاک سفید
٣ م ... ١ م ... ١ م ... ١ م ... ١ م
روغن کنجد [illegible] خالص مرکب اول روغن [illegible] در ظرف [illegible]
١٥ ... ١٥
ابد [illegible] القدر حل کند که بیاه شود بعد را با [illegible] حل شود بعد همه
ادویه را [illegible] مرهم سازد مرهم [illegible] ناسور و زخمهای [illegible]
و زخم های صعب شنجرف را با سفید فتیل توتیای مردار سنگ موم سفید
١ م ... ١ م ... ١ م ... [illegible]
روغن زرد مرکب اول موم را [illegible] روغن [illegible] بعد [illegible]
مرهم [illegible] و بکند بعد موم را [illegible] حل کند در پارچه [illegible]

بعد توتیا را [illegible] حل کند بعد سفال [illegible] حل کند بعد همه ادویه را [illegible]
بد [illegible] صلاحیه [illegible] مرهم سازد مرهم که ناسور کهنه را رفع کند
سفیده کافوری موم مردار سنگ روغن گل [illegible] که کهنه
٥ م ... ٢ م ... ٣ م ... ١ م ... ٢ م
رنگ [illegible] در هم مرکب اول [illegible] و [illegible] قوام کند بعد موم در روغن
[illegible] بعد سفیداب [illegible] بعد مردار سنگ [illegible] مرهم سازد [illegible]
در کوش کند از آن [illegible] مرهم [illegible] کوکرد سبز زرنیخ سرخ سماق
٣ م ... ٩ م
را با سفید شنجرف سفیداب کافوری فتیل [illegible] سفید
١ م ... ١ م ... ربع م ... ربع م
توتیای سر [illegible] زنگار را [illegible] کنده [illegible] عدس [illegible]
ربع م ... ربع م ... ٢ م ... ٢ م
برگ [illegible] صابون سفید موم سفید [illegible] که کهنه [illegible] زدم
٣ م ... ١٨ م ... ٣ م
روغن کنجد مرکب اول روغن را [illegible] که شیشه [illegible] بندازد
تا بسوزد [illegible] کشیده بعد [illegible] بیندازد تا بسوزد بعد
صابون [illegible] بیندازد [illegible] شود بعد موم [illegible] بیندازد

در با رحه صافسا چون بسیم گرم شود و همه ادویه سوده سائیده در مثال [illegible]

حل سفته برهم سازد و بعد از آن که سمات معلوم شود [illegible]

[illegible]

روغن زیتون [illegible]

[illegible]

ورنه باتع [illegible]

[illegible]

[illegible] داند

[illegible] سرکه [illegible]

[illegible] صفرا [illegible]

[illegible] اطبا [illegible]

[illegible]

لیلة [illegible]

[illegible] الرحمن

[illegible] بیت [illegible] و [illegible] الرحمن خمسین

طرفین [illegible] الایمن [illegible] و [illegible]

[illegible] الاول [illegible] الایمن [illegible] ثم [illegible]

والثالث الرابع و [illegible] الی [illegible] ثم [illegible]

و [illegible] العلیه [illegible] و [illegible] الالف [illegible]

[illegible] الاعظم [illegible] الاسم [illegible] العالمین [illegible]

[illegible] و [illegible] الاسم [illegible]

و [illegible] الا [illegible] و [illegible]

[illegible] و [illegible] الرحمن [illegible]

[illegible] الکتاب [illegible] ١٠٥٥

[illegible]

[illegible]

فان صاه ... من الحجر كتب حل ... عن ...

فان قرى على ... حرز ... وقطعه ... صدر ... حرز ... من ...

نعم ... حدر ... كل نفخه ... الا ... ولا العدد ... بعد ... ولا ...

ويكتب ... كل الغرس ... بعد ... ولا ... ولا ... في ... الله ...

وقطعه ... في ... الحال ... وحيا ... فان ... الا الله

ويكتب ... حرز ... في ... الرحمن الرحيم ... فاز الروح الا الله

من ... ورائه ... بسم الله الرحمن الرحيم ... لا ...

الا بالله العلي العظيم ... لا اله الا الله ... ولا ...

ولا حول ولا قوة الا بالله ... لا اله الا الله ... الرحيم ...

بسم الله الرحمن الرحيم ... ويكتب ... الرحمن الرحيم

... والله ... الحكيم ... العليم

حل دائم

٣	ط	د
١	ه	٢
٩	٣	٢

لمبدوع ... وقطع ... ماء ...

يكتب ... ورد ... ماد ... ولو ...

ويقرأ ... ساد ... الحاي ... ولو ... بعض

ساداراى ... الطاولى بلد ... الموضع ...

ددصا ... اطاولى ... في الموضع ... واحده

نفرو في الموضع ... نفرو ... طه ... الا ...

ويكتب ... ملى ملى ملى ... الا ...

للحى الكتب ... ملى ملى ملى ...

املى ملى ملى ملى ملى ... الرحمن ...

يكتب ... في الارض ... الله ...

فتطع ... الارض ... الله ...

... الله ...

فصل الاول ... [illegible]

[illegible] لفظ ... [illegible] العصر

[illegible]

[illegible]

الکتاب [illegible]

به اطلبه ما کسان [illegible]

[illegible]

نفعل [illegible]

بايد [illegible]

[illegible] کنند [illegible]

[illegible]

[illegible]

جهات ... سکونه ... اراده وحدة ... سال

... اعمال ... نفوس ... باشد

... باراده ... صدور ... افعال ...

... اول ...

... تحقیق ...

... این ... کند ...

والمحققین ...

فانفعه ... بعضی و ... فعل ... الموجود ... قوله ... فادر ...

و ما ... الا ما کان ... وجود ... فعل ...

و قال ... نفس ... العبد ...

الا ... العلم ... العبد ... الصادر ...

لعل ... العلوم ... انفعاله ...

... الحق ... الله ...

... العبد ... الاختیار ...

و عدد ... العرف ... الاخره ...

الاجماع ... کما ... الاخره

... ان

رجاکه با جاکه نکرد چه کشیده‌ام از این دنی زاده

[illegible] العرب [illegible] الا باجزه [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] فی العظیم [illegible] [illegible] [illegible] جنس الاجناس [illegible]

[illegible] ارکان [illegible] جنس [illegible] کالانسان [illegible]

[illegible] الجسم [illegible] الحساس [illegible]

[illegible] الناطق [illegible] النامی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

ما اصلح ودع اوصلت [illegible]

فقلت اللهم انی اسئلک [illegible] ان تغفر لی [illegible]

الذی [illegible] و [illegible] المحزون

[illegible] ان الذی [illegible]

لطول [illegible] اذا [illegible]

[illegible] فان الله [illegible] فان الله [illegible]

[illegible] فان [illegible] الله [illegible]

[illegible] الله [illegible] بان الله [illegible]

[illegible]

سلیمان ابن داود بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] النصاری و الیهود [illegible]

سکنتکم لها ذنب لیشکون من عقرب تصفر اسود [illegible]

و لها سم کالعسل النار [illegible] المشباد [illegible]

اقسمت علیک [illegible]

[illegible]

هر ماده که از سنا رنگ است ماده ... ا[illegible]

[illegible]

[illegible]

و انه فقطع دابر القوم الذین ظلموا والحمد لله رب العالمین
پس ابتدا نماز را در پیش انداز زد تا بالوز دو باید در [illegible] شود
نماز جعفر است هر شب چهار رکعت نماز بر نماز شام و چهار [illegible] کند
و در هر رکعتی بعد از حمد اذا زلزلت سه بار و سوره [illegible] بخواند و چون فارغ
شود از نماز هفتاد بار سبحان [illegible] گوید یک بار [illegible] اللهم [illegible] و سر
بسجده نهد و حاجت خود عرض کند [illegible]
[illegible] سبع عشر مره [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم سبحانک لا اله الا انت [illegible]
یا رب کل شیء و وارثه [illegible] الفرس [illegible]
[illegible] شود [illegible]
الملک الاعلی الملک الکریم الوهاب [illegible] الطول [illegible] و [illegible] مره
[illegible] یوم الاحد اول [illegible] ذکر [illegible]
[illegible] فاذا [illegible] الاسبوع [illegible]

بسم الله تعالی شانه

در طریق حل [illegible] گر بعد از آنچه گویم ای جوان راه یابی سوی گنج
تا نکات عشق [illegible] بازول [illegible] یک [illegible] چهار
و [illegible] تحلیل چهارم [illegible] و [illegible]
[illegible] حل اول [illegible] باشد [illegible]
[illegible] دل جان [illegible]
[illegible]
[illegible] وصل [illegible] باشد و وصل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وصل [illegible]

[illegible]

دیگر از جمله جسمی که بماند از سفاح مانند قدری زرنیخ با محلول حل شود
در سطع عرق باشد پراده اهن و سدس کبریت از ظرف
جسمی با جوهری سحق و صلایه کامل کنی توم بایه توم بوده در فرع سطلس
شده و در انبیق و قابله بکفه آتش بسیار ملایم کن از اول تا آخر بکفه بعد از
انقطاع تقطر در این کریم [illegible] بسته با سحق شود بعد جدا جدا
کفه سدس عرق باقی جدید کبریت و جدا کرده سحق نما بنده و ما سطع بکفه
با جسمی از عرق باقی ماند دهنی در کمال صفا و لطافت حاصل خواهد شد
و در جلد عرق مقطر سطور رسان بکفه در زجاج شمع که شیشه بعد لصق مقطر
عرق و جلد بکفه در قرب یک عشر محلول شده مصنوع صنع
زمرد در کمال صفا و در عقد عرق که قابل سحق و صلایه باشد بجمس عرق
از سطع سطور در زجاج بر روی عرق ریخته زجاجه را شمع باشد
دیگر آنکه شسته با یکسانه بگذرد معقود خواهد شد چون بلور صافی
و باید در بسته شود که سفاح سطور باید شد [illegible] تا در آن اثر کند
که بزودی زوال اثر خواهد شد

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و الحدید و الاثمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الفراخ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و یوخذ منه واحدة لنفسه الدهن و یعلم لقاء الماء منه علی النار و قد ینزع الدهن و الصفی
و اضاف علیه بعد خمس وزنه او ربعه من الشمع الصافی حتی یصیر مرهما و یسمیه مرهم
السلغار و مرهم الحدید و ان لم یوجد الصفا یا او شجره سنبل او الحدید او رکبا [illegible]
قال بولس فی طبع الاشیاء ان الشمع فی المزاج معتدل فی قول الطوس فی اعتدال الشمع و ان الزیت
عند طبخها اذا اردت ان تتخذ مراهم و لطوخات تسمی اقوناتا و ترجمته ملاءات الشمع
فینبغی ان تصیر الزیت رتبه مثال الشمع و اذا اردت ان تجعلها دهنا و دارا
[illegible] بعد هذا الطبیخ مثل الذی یعمل فی انواع الکثیر فینبغی ان یکون الزیت مساویا للشمع اذا
کان الدواء یسهل [illegible] ان کان الشمع صلبا یابسا و کان الهوا باردا فینبغی ان یکون
الزیت اکثر من الشمع بقلیل و ان کان الشمع دسما لینا و کان الهوا حارا فینبغی ان یکون
الزیت اقل من الشمع قلیلا المراد ان یطبخ الشمع مع الزیت و ینبغی ان یسحق المرداسنج وحده
ثم یسحق الشمع مع الزیت حتی یکون له [illegible] ثم یطبخ علی نار لینة و یحرک [illegible] فانه
ینبغی اولا ان یکون له نفاخات حتی اذا قارب النضج [illegible] عنه و لیس [illegible]
[illegible] فی اللون الی الحمرة و جنس النحاس المحرق لا [illegible] الطبخ
[illegible] اذا کان الطبخ علی النصف و یکون طبخه اذا المرهم [illegible] حدا
بمقدار ما یحمر لون المرهم المسودی و دهن [illegible] و هو الزاج [illegible]
الصفة [illegible] الطبخ و مدة [illegible] الطبخ مدة [illegible] لونه

هو المنعم المطلق

[illegible] دل از کف داده
واری کردی [illegible] در دی [illegible] دیگر غم افتاده خونین دل
[illegible] همدمی [illegible] ستمندی از [illegible]
لاغری زردی ضعیفی خسته زاری [illegible] از الم شب زنده داری در دو دیده
[illegible] از دوست [illegible] قرینی با [illegible] همنشینی دل [illegible]
حسته جانی [illegible] ناتوانی قد خم شده [illegible] عاشقی زارش [illegible]
دل سوخته [illegible] در چشمه چشم خون [illegible] از عیش و نشاط [illegible] اولا
زشهر [illegible] به [illegible] نوائی همچو بلبل [illegible] شب ناله [illegible]
[illegible] ودل پر شرر از مفارقت [illegible] گل همیشه بهار
در اطراف [illegible] سر [illegible] از دیده خونباری [illegible]
[illegible] ستم [illegible] جفا [illegible]
[illegible] هر [illegible] آن [illegible]
[illegible] آن [illegible] تماشای [illegible] دل [illegible]

در حزب از کمینظرش کار دل است   نو نهالی بر او همی بار بهشت
دلبری کش همه دم کار فن آزار دل است   لان سرمست باکه حسن دردی کشان
ار دوش را جز خوان‌های در اباغ نه والی الله حجت رای دعای از کف داد کان
غمش را حاجت جز داغ نیست   لاکه زخورش دلم لاله صفت پر ز داغ
ریخته للات ظلم خون دلم در لایغ   اعنی ای ناله نهانی کشش
وان سرو جان نجم عشق   لاکه پایش اگر کنم در پای   طید گریه در گلو گیرد
امیر گر او شد به ماه رخش   ای چشم جهان فرو گیرد   لبدار حشم دیر شام
که بیا روی سیر از طی طارشکه سپار معروف غی ستم برای عالی و مکشوف
ضمیر جفا تحمیر ستعالی سبد ارود رجا تا شعله شمع عارضش عالم را فروخته
پروانه صفت باری و پرم زانش محبت سوخته عشق تو زد آتشی که بی‌نام
مهر تو کرد حشت استخوانم   ای درد جانسوز عشقت در کانون سینه قرار گرفته
صبر و سلام از دل بیقرار فرار نموده تا کشته عشق این جانم یکدشنه فلک فغانم
بی رحم یارا هرچند وفی در زیرم جفا افزودی و هرقدر رحم تحمل نمودم

تو قلب افغان‌های منودی   فغان و بار جفات کشیدم عمری   ای مظهر
وفای درش بی‌رنگ تو   ای قلب همه زرنگ آوردم   امیدوار رحمی‌ام نیست
در پای تو   خلاصه کلام   بارانی سلام جان و بالای جان جهان   بارای ای
بیرحم یار و بالای ناجوان   چون دیدم ام عجز و لبت رم درشکاه غرور است
نثری و فغان و ناله‌های زارم در پای سخت‌شت اثری نبخشید   ارزش
صد بار گوش هم افکند تو دیدی یکبار نگفتی نیم آخر چه کس ای اکنون ارزش است
بی الطاف ان لکانه اعاق طاقتم طاق و از دست بیدادی چند شتاب تا فراق
نیاورده لاجرم چاره فرار برقرار حشیا نموده مجنون‌وار سر به بیابان حرمان
نهاده و مرحله پیمای بادیه جهالت گشته آه چه غصه‌ها از دست تو خوردم
و چه حسرتها را به جگر بلعیدم و چند از آتش عشقت که جسم   و داد ترا بر روز محشر
درانداز و از نظر و از حشم   دعای بدنخواهم کرد الا این قدر گویم هر جا بدت مبتلا گردی
بار ورداری جز دارم   تا عمرت بود رشکه عاشق ور ایذر تر
[illegible]

ارتکاب
سکنجبین الحمض [illegible] حاصل
[illegible] سی سوده [illegible] سلطان
... ه عقران ... [illegible]
[illegible] دانه [illegible] ازو [illegible] اشخو [illegible]
صمغ عربی [illegible] درد [illegible] کشد [illegible] صدا [illegible]
۴۳ ه [illegible] اسحاق [illegible] سوده [illegible] ورد [illegible]
اول سفید [illegible] سی سوده [illegible] وادو [illegible] ساید [illegible]
مازو و زاج [illegible] و صمغ و [illegible] سفید [illegible] آب [illegible]
ز [illegible] آب [illegible] [illegible] تا [illegible] شود [illegible] آب [illegible]
بگذارند چنانچه [illegible] [illegible] ده [illegible] [illegible]
ده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و اگر [illegible] ده [illegible] [illegible] از [illegible] آب [illegible] در [illegible] اول
در [illegible] ده [illegible] ده [illegible] از [illegible] ده [illegible]
[illegible] شود [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ده

[illegible] [illegible] [illegible] دارد
صمغ [illegible] [illegible] [illegible] دو [illegible]
[illegible] [illegible] آب [illegible] [illegible] باشد [illegible]
و [illegible] آب [illegible] [illegible] ده [illegible] [illegible] [illegible]
سوده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] شده
[illegible] آب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و [illegible] کرده [illegible] [illegible] معلوم شود که [illegible] [illegible]
کرده و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
او [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] باید و [illegible]

ای سرّ حقیقت و ای کان سخا ‌ ‌ در مشکل این حرف جواب فرما
کونی که خدا بود دگر هیچ نبود ‌ ‌ گر هیچ نبود پس خدا بود کجا

شیخ بها در جواب فرموده

ای صاحب مسئله تو بشنو از ما ‌ ‌ تحقیق بدان که لامکان است خدا
خواهی که ترا کشف شود این معنا ‌ ‌ جان در تن تو بگو کجا دارد جا

سحق [illegible] بریزند [illegible] سحق
کلس نقره [illegible] را برابر [illegible] ده منقال ازان
مکلس [illegible] در مکلس [illegible] بریزند بعد ازان [illegible]
صلایه کنند تا زاج [illegible] طرح [illegible] کنند
بر ده منقال

دیگر در نسخه [illegible]
این عمل که مس [illegible] خواهند
[illegible]
[illegible] که بیان [illegible] بعد ازان
[illegible] باران [illegible] معجون در بالای
[illegible] چون [illegible]
[illegible] ده منقال [illegible]
[illegible] بعد با [illegible] حریر که مس فندقی [illegible] در آفتاب
بگذارد تا خشک شود بعد ازان در بوطه آب کنه بیان کرده که
بعد از [illegible] بیرون میآید [illegible] اگر ده منقال ازان
[illegible] با یک منقال [illegible] ممزوج کند [illegible] خواهد شد

دیگر عمل [illegible]
[illegible] مکلس [illegible] سحق
یک منقال نقره [illegible]
[illegible] بیان [illegible] گداخته [illegible]
[illegible] گداخته نقره [illegible]
در بالای [illegible] آب [illegible] شود یک نقره را
[illegible] جدا [illegible] بعد نقره
از [illegible] جدا [illegible] بار سه منقال
[illegible] دان [illegible]
[illegible] در میان [illegible]
بیرون [illegible] سحق [illegible] منقال
[illegible] باشد [illegible]
گداخته [illegible] بیرون شود
نقره [illegible]
دیگر [illegible]

اگر [illegible]
همین [illegible]
درست کرده [illegible] یک منقال [illegible]
یک منقال [illegible] گداخته [illegible]
[illegible] صلایه [illegible]
[illegible] آب [illegible] کرده بیان [illegible] آن دیگر
[illegible] صاف [illegible]
[illegible] بیان [illegible]
[illegible] که [illegible] بیان [illegible]
[illegible] جدا شده [illegible]
[illegible] گداخته [illegible] کند
[illegible]

باهمان
ملغمه در میان
بوطه فرش لحاف
کند بدستی که بین زیر
کند بعد بیرون آورده
آب کند بعد بریکی از آن
برنجاس نقره مشتعل طرح کند
قمر خالص بی عیب
بیرون خواهد
شد

در عمل جوهر
شنجرف [illegible] عمل جوهر
زرنیخ جوهر [illegible] کرده از آب [illegible]
[illegible] صلایه کرده [illegible] داده [illegible]
[illegible] جوهر [illegible] در [illegible] آورده [illegible]
[illegible] عمل [illegible] بیرون [illegible]
[illegible]
[illegible]

در [illegible] کردن [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] یک درم
زنگار یک درم زرنیخ یک درم
زعفران الحدید
نوشادر یک درم [illegible]
یک درم همه را نرم [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] دور [illegible]
[illegible]
[illegible]

در بیان
نقش خواهند که زیاد
کند خشت پخته را نرم کوبیده بیخته
غبار روبد طلا را ورق کرده مثل کاغذ
در بوطه آهن با سائیده خشت فرش لحاف کند
و سه روز در زیر زبل پدیس بگذارد خلاصه
هر قدر که خواهد در دست بگذارد
زیاده نه میزان در تفاوت است
مجرب حضرات مکرر
تجربه شده
است

غرض از نوشتن
این نسخه های عجیبه
آنست که از خاطر دریا مقاطر
سرکار رفیع اثر را هیچ وقت
محو نشده نظر التفات
داشته باشند
۱۲۵۵
سنه

[illegible]

اذا اراد ان يكتب [illegible] فاكتب
لتنفع [illegible] الشمس [illegible]
[illegible] وحده وحده [illegible]
كا [illegible] [illegible]

[illegible] فالحكم الكبير [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ربنا اطمس على اموالهم واشدد على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب الاليم

الحمد لله کل یوم ... [illegible]

اهلن یا اهلن و دل اهلن اهال اهلوع

[illegible]

اهلوع [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الاکبر

[illegible] صعد [illegible]

نقره [illegible] زیبق [illegible]

و [illegible] عدد [illegible] بنقره [illegible]

[illegible] ۲۵ [illegible]

[illegible] زیبق [illegible] الصفر [illegible]

[illegible] نقره [illegible] الی [illegible]

و [illegible] المانی [illegible]

و [illegible] زیبق [illegible] و الله

[illegible] علیها [illegible]

[illegible] نقره [illegible]

ثم [illegible] الحال [illegible]

[illegible] درین [illegible]

[illegible]

العمل [illegible]

[illegible]

گرد کرد و
بحق خدا و برکت رسول الله صلی الله علیه و آله و [illegible] احمد
ماهی بدهی صاحب [illegible] رحمت
موسی اخند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خوردن [illegible]

[illegible] و عدم حمره و عدم [illegible]

[illegible]

و نیز

اگر چه خود در ... امر ... از ... ماه

که ... در زمان ... دانسته ...

مقصود از ... کتاب ... دانسته در زمان کلیات ...

سوال ... [illegible] ... ماه ...

سال اصل ... [illegible] ... دو ...

بعد از ... [illegible] ...

بعد ... [illegible] ...

روز ... دوم و سیم ... اول ...

کلیات ... [illegible] ... شده ...

از ... [illegible] ... و ...

معه ... [illegible] ... شده ... اول

دو دو ... [illegible]

اگر چه ... [illegible] ...

و گر چه ... [illegible] ...

و نیز ... [illegible] ...

چند ... [illegible] ...

عمل ... [illegible] ... و ...

نیز ... [illegible] ... و در زمان ...

نیز ... [illegible] ...

سال ... [illegible] ...

کوکب ... [illegible] ... در زمان ...

و ... [illegible] ...

سه ... [illegible] ...

ابعد ... [illegible] ...

حال ... [illegible] ...

و ... [illegible] ...

حساب و ... [illegible]

...

ودر [illegible]
[illegible] بعضی [illegible]
[illegible] اما علاج [illegible]
[illegible] سعال [illegible]
[illegible] مانند [illegible]
اولا علاج [illegible]
[illegible] سعال [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] سعال [illegible]
[illegible] سعال [illegible]
[illegible]
سعال [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

شدن ... باز آرایش

و جمله [illegible] گرفتن و در [illegible] ... را

و چاره ... [illegible] ... را [illegible]

و دل ... [illegible]

در ... [illegible] ... نشد

[illegible]

علی الخصوص ... [illegible]

... [illegible]

دیگر ... [illegible]

عزیز ... [illegible]

لاجرم ... [illegible]

للعجم ... [illegible]

ان ... [illegible]

[illegible] ... الرحمن الرحیم ... [illegible]

و ... [illegible] ... بسم الله الرحمن الرحیم ... [illegible]

[illegible] ... الرحمن الرحیم ... صلی الله علیه ... [illegible]

[illegible] ... الله ... [illegible]

فلا ... [illegible] ... الله ... [illegible]

الرحمن الرحیم ... [illegible]

[illegible]

و ... [illegible]

[illegible] ... لا قوة الا بالله ... [illegible]

... [illegible]

[illegible]

[illegible]

در ارض عراق

[illegible]

لصمغ و بعض
وصفا بلعقة عسل صه
والصف كلس ام محرج وبا الاحجار زيت
في حل المرقشيثا وبالاحجار نصف وزنها عقابا ويحل ملحه قارورة
طبخه ونحوه بنصف وزنها عقابا ويجعل في ... فيه قدر حجر
المرقشيثا وكلط ما يحل الملك القارورة فيه وكذا يحل كل حجر بريد
ثم تصفيه تطحنه وتصيرها في ثلاث ... عين باكل ... احرا بعض وينفد قدوه
على نقار ودنا ... قد والى عليه مثل نصف وزنه ... الزيت علم خاصه
في عمل الزيبق بالصمغ الرمي ... فاعقده بالماء الحار ... والاغ ... الاواء
لا برص في الزيبق بالزيت والاجر عمله الذي صفر كف واصحت فاعقده بالزيت ... وقيه
من الاحمر وطبخ بالملح ... الملح المصعد ... وحل في رطل منه ... الكلد وحال
الا الصف الهار صفه الملح ... والزيبق من ... كالمنا ... بعد ان السحق منه
يطبخ بعد ذلك واوقد طبخ ... وزن ... منه ... في ان
ويغيب في القطر منه وزن ...
ثم اطبخ به الزيبق فانه يعقده مثل الفضة

المرتبة الثالثة ... الدرجة الرابعة الرطب
بان الدواء حار ... في الدرجة ...
في درجة الاول ... والثالثة ... فقط كان ...
اذا ... في ...
...
الا صلبه ...

اقل مدت حمل در زن شش ماه و اکثر نه ماه است در بیان شیعه و ما در میان
اهل سنت بقولی چهار سال و بقولی سه سال و بقولی دو سال و نیم و بقولی
هفت سال و بقولی یک سال و بقولی دو سال در مرغان
بیست و یک روز و در سگ چهل روز و در گربه دو ماه و در گوسفند
پنج ماه و در شتر و در اسب و در خر یک سال است و در فیل
بعضی یازده سال بعضی هفت سال و بعضی دو سال
گفته اند حرره [illegible]

سوفسطائیه گروهی اند که منکر اند
حقایق اشیا او میگویند هیچ چیز
در عالم موجود نیست و جمله خیالات
است و از انجا است که گفته اند
کلما فی الکون وهم او خیال
او عکوس فی المرایا او ظلال

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

مرهمی که بجراحات و شقوقات سود دارد و جرب یابس
و لو خشکی انگشت و رو با بنیر گوشت و قروح سر نافع است
مردار سنگ ده مثقال سفیداب قلعی اسفیداج موم زرد [illegible] ۱۰ درم
روغن گاو [illegible] مثقال نیمبر ثم مرغ [illegible] طریق ساختن
موم را در روغن گداختن و اجزا را صلایه کردن و بران ریختن
و با دست نهادن [illegible] صلایه کردن تا [illegible]
و به نیم گرم [illegible] دران ریختن و [illegible] صلایه [illegible]
ممزوج گردد و بعد از آن بکار برند مرهمی عجیب الفعل است
گوشت [illegible] صلایه [illegible]
[illegible]
[illegible] ممزوج [illegible]
[illegible] صلایه کرده
داخل کنند و [illegible] ممزوج
استعمال نماید

بھناک بش پایریا لاک دال فرپھتکری زاج غدد تھو تھر
نونیای هندی کندهك کوکرد دهاتوره جوزمائل کھا بزید
نونیای هرزی کریلد فنا الحار دواسن کلات دهند کھوراجی
جرس چترك شطرج هندی سهاگه تنکار تھادو موتھو
سعد هندی مید امھار زبادکه حیوان است چیپال حب الملوک جمال گوتھہ
آنو بان مصطکی جھڑ سنبل الطیب جھن بر سیاوشان مکیان بیل
کباهی دور هند سلاجیت صعتر سائله اسند بھیرون ملوالرصد کنکلی
حرق سیاه کوتك قسط آجوائن نانخواه اجواین خراسانی زرلنبج کبھڑی
سمبو الطعامی است ازپس مرح کرنجوه ۴ کتمک پلاس پاپره لحم وحی بیله
خشکه حلو پھتی منك ثلہ بش سیتھی سمبو هنك نخوده
سنو منك فاود دهش کتول نیلوفر تھو
ملھتی اصل السوس مھك حب الاس موتھر سعد کوفی دادھل
دارچینی قرنفل زرد چوبه گیسه زعفران منجھیتہ فوه بھت کنائی
دھمته هندی بفارسی گل خار کوئید گلوی کیا هی است کہ عصاکاور هندی

[illegible]

آلایچی خورد قاقلهٔ صغار که هیل گویند هوبر قسمی از کنار صحرائی بهادا
داد انبه هندی گجود زرنباد جوانی نانخواه سند هی زنجبیل
گوگل مقل ترپهلا اهلیلاج ببول درخت مغیلان لسوت
تربد چوک منع است مزوره ماکول در هند فلفلمول بیخ دار فلفل ... دراز
برنگ برنج کابلی آند ججوس العصافیر شرشف سند و هندی
گونخ اکمکت جو کهار نوشادر هندی بیل کلانست در هند ... جمود
تخم کرفس بانسه درختی است هندی کتائی درختی است هندی بسنکیره ... هندی
کسیلو بیخ گیاهی است ماکول در هند سنا ودهولی است هندی اسکند ...
کاوی بجلیبک کل کهیوره سونتهه زنجبیل دیودار صنوبر هندی
اگهد زهوک گلو رسن هندی بالد گلیست در هند بت پایره
کلوچی شونیز دانه مجوده ترنج تری ان چاکسو چشم
ماکر منقذ سعد کوفی جلند گلیست خوشبو در هند تلسی بادروج
تیتاج ... هندی ترپلک ان ادرک زنجبیل تازه بیرج
فقد انبد سوه ماکولیست در هند دوب فریکه کهولات در هند

جاوتری بسباسه گوکهرو خارخسک گند صمغ رنط جوند آهک
منیهیل جوز القی بهروذه زفت رومی انله این خرطل

قوله دام توفيقه مدفوع بان الاصل في التبادر فيه ان حق الجواب
ما اشار اليه من بقاء الذم عرفا مع ظهور فرض انتفاء القراين بشهادة
العرف وعدم الاستلزام كما ذكر المعترض لا ينافي الظهور فما ذكر
في الجواب من الاصل غير ظاهر الوجه وكذا ما ذكره في وجه حمل الالفاظ
الغلبة والاستقراء فانهما فيما نحن فيه ممنوعان فان اثبات
ان التبادر في تمام المواضع التي وجدت فيها القراين
على المعنى دونه خرط القتاد فتدبر له وهذا هو الجواب عن ثانيا
يعني لما ثبت ان ما يتبادر من اللفظ يكون مما وضع له فثبت
ان الوجوب لتبادره من الامر موضوع له واحتمال كون
القدر المشترك موضوعا له وكون الوجوب فردا شايعا له
مستلزم للاشتراك والاصل عدمه فافهم فتدبر لنهج الحاشية
وفي فيه تامل الخ فيه ان مراد جمال المحققين ان الاستدلال
بهذه الكريمة على كون الصيغة للوجوب تام وان قلنا
بكون لفظ الامر موضوعا للطلب لان التوبيخ يدل
على ان امرتك بمعنى اوجبت عليك من باب استعمال الكلي
في الفرد على هذا التقدير وما حكاه الله تعالى بهذه اللفظ انما
هو الصيغة المجردة بحكم الاصالة واذ قلنا ان اصالة عدم غيرها
ولا يصح هذه الحكاية الا مع كون الوجوب مما وضعت له الصيغة
ولا تامل فيه بلا شبهة وريبة

انما يحصل الجواب الصحيح

قوله وليس صنعه اخرى مما لا يحتاج اليه فينبغى تركه قوله
لم انه معارض حق الجواب ان يقال ~~~~~ ان التحقيق
فى المقام ان الاستثناء اعم من الحقيقة قوله فافهم الوجه
ما فهمناه فليفهم قوله وتهم على خالفة الامر لتعذر الحمل على
الحقيقة فيه ان الظ انه محمول على الحقيقة وهو الاخبار ويفهم
منه الذم بقرينة المقام قوله اذ لو قرر على وجه المنع لم يتجه
هذا الجواب فيه ان حمل المنع فى كلام المعترض على المنع الاصطلاحى
مع ذكر سند المنع له وحمل الجواب على ادعاء الظهور ودفع
السند متجه كما لا يخفى قوله وما اراده الله استطاعتنا الخ
لكن تقريب الاستدلال بان الاستطاعة استفعال من الطوع
وهو الرغبة لغة فالمعنى فاتوا منه ما رغبتم وشئتم وهو لازم
معنى الندب فلا يتأتى الجواب بما ذكر كما لا يخفى قوله وجاء
باجماع الرواية الخ فيه ان الظاهر كون حتى ابتدائية فلا اجمال

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الكلب الكلب اذا عض انسانا
يعرض له اعراض تشبه الجنون ويمتنع في شرب الماء
حتى يموت وداء العرب علاج ان يداوي بقطرة
بادم تلك الكلب ويحفظ بماء ويسقى في آفاق
كبد اصل [illegible] علاج [illegible] ١٣١٥
[illegible] عقرب [illegible] روشن اند
وهم مرتبه بخواند و بدهد [illegible]
[illegible]

۱۶۹

ثوم و نمک برابر کوفته بر کژدم گزیده
ببندند درد ساکن کند

[illegible]

الفرق بين القيح والوسخ
ان الوسخ ريم غليظ في القروح
والقيح رطوبة سائلة منه

۲۱۵

[illegible] بخواره و برگ [illegible] که عقرب زند
[illegible] رافع [illegible] کند
کوبیده [illegible]
[illegible] کرده بر ناف
[illegible] ببندند